



Trafikförordning;

utfärdad den 17 september 1998.

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser för trafik på väg och i terräng.

Bestämmelser om förbud mot körning i terräng i vissa fall finns i terrängkörningsslagen (1975:1313) och terrängkörningsförordningen (1978:594).

I militära vägtrafikkungörelsen (1974:97) och vägtrafikförordningen (1995:137) för räddningskåren under utbildning och höjd beredskap finns bestämmelser om undantag från denna förordning.

Bestämmelser om spårvägstrafik finns i förordningen (1990:1165) om säkerheten vid järnväg, tunnelbana och spårväg.

2 § Inom inhägnat järnvägs- eller industriområde, inhägnat tävlingsområde eller annat liknande inhägnat område gäller inte följande bestämmelser:

- 2 kap. 1 § tredje stycket,
- 2 kap. 2, 9 och 10 §§,
- 3 kap. 2–4, 11, 13 och 14 §§,
- 3 kap. 15 § första stycket 1–8 och 15,
- 3 kap. 16, 18, 30, 31, 33 och 35 §§,
- 3 kap. 47 § första stycket 1,
- 3 kap. 49–52 §§,
- 3 kap. 55 § första stycket 2 och 4,
- 3 kap. 57, 58 och 64–83 §§,
- 4 kap. 2–7, 9, 19 och 21 §§,
- 6 kap. 1–5 §§, samt
- 7 kap. 1 och 5 §§.

I terräng gäller inte heller bestämmelserna om färdhastighet i 3 kap. 17 § inom sådana inhägnade områden som avses i första stycket.

3 § I denna förordning används följande beteckningar med den betydelse som anges nedan. Andra beteckningar i denna förordning används i samma betydelse som motsvarande beteckning i fordonskungörelsen (1972:595).

Beteckning	Betydelse
<i>Grundbegrepp</i>	
Färdled	Sådan led eller plats i terräng som allmänt används för samfärdsel men inte är väg
Terräng	Område som inte är väg
Terrängtrafikanter	Trafikanter i terräng
Trafikanter	Den som färdas eller annars uppehåller sig på väg eller i ett fordon på väg eller i terräng samt den som färdas i terräng
Tättbebyggt område	Ett visst område som enligt lokal trafikföreskrift skall vara tättbebyggt område
Väg	1. Sådan väg, gata, torg och annan led eller plats som allmänt används för trafik med motorfordon, 2. led som är anordnad för cykeltrafik, och 3. gång- eller ridbana invid väg enligt 1 eller 2
Vägtrafikanter	Trafikanter på väg
<i>Vägbegrepp</i>	
Accelerationsfält	Sådant körfält som är avsett endast för anslutande trafik
Bärighetsklass	Indelning av vägar efter tillåtet axel-, boggi- och trippelaxeltryck samt tillåten bruttovikt. Bärighetsklasserna är bärighetsklass 1 (BK1), bärighetsklass 2 (BK2) och bärighetsklass 3 (BK3)
Cirkulationsplats	Plats som enligt lokal trafikföreskrift skall vara cirkulationsplats och som är utmärkt med vägmärke för cirkulationsplats
Cykelbana	Väg eller del av väg som är avsedd för cykeltrafik och trafik med moped klass II
Cykelfält	Särskilt körfält som genom vägmarkering anvisats för cyklande och förare av moped klass II

Beteckning	Betydelse
Cykelöverfart	Del av väg som är avsedd att användas av cyklande eller förare av moped klass II för att korsa körbana eller cykelbana och som anges med vägmarkering. Cykelöverfart är bevakad om trafiken regleras med trafiksignaler eller av polisman och i annat fall obevakad
Gågata	Väg eller vägsträcka som enligt lokal trafikföreskrift skall vara gågata och som är utmärkt med vägmärke för gågata
Gångbana	Bana avsedd för gående
Gårdsgata	Väg eller vägsträcka som enligt lokal trafikföreskrift skall vara gårdsgata och som är utmärkt med vägmärke för gårdsgata
Huvudled	Väg eller vägsträcka som enligt lokal trafikföreskrift skall vara huvudled och som är utmärkt med vägmärke för huvudled
Körbana	Del av väg som är avsedd för trafik med fordon, dock inte cykelbana eller vägren
Körfält	Sådant längsgående fält av en körbana som anges med vägmarkering eller, om vägmarkering inte finns, är tillräckligt brett för trafik i en fil med fyrhjuliga fordon
Motortrafikled	Väg eller vägsträcka som enligt lokal trafikföreskrift skall vara motortrafikled och som är utmärkt med vägmärke för motortrafikled
Motorväg	Väg eller vägsträcka som enligt lokal trafikföreskrift skall vara motorväg och som är utmärkt med vägmärke för motorväg
Parkering	Uppställning av fordon med eller utan förare av annan anledning än som 1. föranleds av trafikförhållandena, 2. sker för att undvika fara, eller 3. sker för på- eller avstigning eller på- eller avlastning av gods
Parkeringsstillstånd för rörelsehindrad	Bevis om tillstånd för rörelsehindrad att parkera enligt 13 kap. 8 §

Beteckning	Betydelse
Plankorsning	Korsning i samma plan mellan väg och sådan järnväg eller spårväg som är anlagd på en särskild banvall
Retardationsfält	Sådant körfält som är avsett endast för avfart
Spärrlinje	Annan längsgående heldragen linje på väg än som avses i 51 § 4.1.9.2 vägmärkesförordningen (1978:1001)
Spärrområde	Ett vägområde som markerats med snedställda eller vinklade parallella streck och som begränsas av heldragen eller streckad linje
Stannande	Annat stillastående med fordon än som 1. sker för att undvika fara, 2. föranleds av trafikförhållandena, eller 3. utgör parkering
Vägren	Del av väg avsedd för trafik med fordon, dock inte körbana eller cykelbana
Övergångsställe	Del av väg som är avsedd att användas av gående för att korsa körbana eller cykelbana och som anges med vägmarkering eller vägmärke. Ett övergångsställe är bevakat om trafiken regleras med trafiksignaler eller av polisman och i annat fall obevakat
<i>Fordonsbegrepp</i>	
Axeltryck	Den sammanlagda statiska vikten som hjulen på en hjulaxel överför till vägbanan
Boggi	Två hjulaxlar på ett fordon med ett inbördes avstånd som är mindre än 2,0 meter
Boggitryck	Den sammanlagda statiska vikten som hjulen i en boggi överför till vägbanan
Bruttovikt på fordon	Den sammanlagda statiska vikt som samtliga hjul, band eller medar på ett fordon vid ett visst tillfälle överför till vägbanan
Dolly	Släpkärra som är avsedd att vara styraxel för påhängsvagn och som är utrustad med kopplingsanordning (vändskiva) för påhängsvagn
Fordonståg	Motordrivet fordon med ett eller flera tillkopplade fordon

Beteckning	Betydelse
Halvljus	Avbländat färdljus
Helljus	Inte avbländat färdljus
Lastlängd	Avståndet från lastutrymmets främsta yttersta punkt till dess bakersta yttersta punkt
Maximilast för motorfordon, traktor, motorredskap, terrängfordon, släpfordon eller sidvagn	Skillnaden mellan fordonets totalvikt och tjänstevikt
Odelbar last	Last som inte utan risk för onödiga kostnader eller skador kan delas i två eller flera dellaster
Skolskjuts	Fordon som används vid skolskjutsning enligt förordningen (1970:340) om skolskjutsning
Släpvnagsvikt	Den sammanlagda vikten av en släpvnags egenvikt och last
Släpkärra	Släpvagn med oledad dragstång där den statiskt vertikala last som överförs till dragfordonet inte överskrider 10 procent av släpvnags totalvikt eller 1 000 kilogram
Temperaturkontrollerat fordon	Fordon med fast eller avtagbar överbyggnad som är särskilt utrustad för godsbefordran vid kontrollerad temperatur och vars sidoväggar inklusive isolering är minst 45 millimeter tjocka
Tjänstevikt på bil, traktor, motorredskap eller tung terrängvagn	Den sammanlagda vikten av fordonet i normalt, fullt driftfärdigt skick med det tyngsta karosseri som hör till fordonet, verktyg och reservhjul som hör till fordonet, bränsle, smörjolja och vatten, samt föraren
Tjänstevikt på motorcykel eller moped	Den sammanlagda vikten av fordonet i normalt, fullt driftfärdigt skick utan sidvagn, verktyg som hör till fordonet, samt bränsle, smörjolja och vatten

Beteckning	Betydelse
Tjänstevikt på släpfordon, terrängsläp eller sidvagn	Vikten av fordonet i normalt, fullt driftfärdigt skick med det tyngsta karosseri som hör till fordonet
Tjänstevikt på terrängskoter eller lätt terrängvagn	Den sammanlagda vikten av fordonet i normalt, fullt driftfärdigt skick med det tyngsta karosseri som hör till fordonet, verktyg som hör till fordonet, samt bränsle, smörjolja och vatten
Totalvikt på bil, traktor, motorredskap eller tung terrängvagn	Summan av fordonets tjänstevikt och den beräknade vikten av det största antal personer utom föraren och den största mängd gods som fordonet är inrättat för
Totalvikt på motorcykel, terrängfordon utom tung terrängvagn, släpfordon eller sidvagn	Summan av fordonets tjänstevikt och den beräknade vikten av det största antal personer och den största mängd gods som fordonet är inrättat för. I totalvikt för motorcykel ingår inte sidvagns totalvikt
Trippelaxel	Tre hjulaxlar på ett fordon med ett inbördes avstånd mellan första och sista axeln som är mindre än 5,0 meter
Trippelaxeltryck	Den sammanlagda statiska vikt som hjulen i en trippelaxel överför till vägbanan

4 § Bestämmelserna om trafik med fordon gäller i tillämpliga delar även den som rider och den som leder eller driver kreatur.

Bestämmelserna om gående gäller även den som åker skidor, rullskidor, skridskor, rullskridskor eller liknande och den som för, leder, skjuter eller drar sparkstötting, lekfordon eller liknande fordon. Bestämmelserna om gående gäller även den som leder, skjuter eller drar cykel, moped, motorcykel, barnvagn eller rullstol, den som för ett motordrivet fordon avsett att föras av gående samt den som själv för rullstol om han eller hon färdas med gångfart.

Bestämmelser för ett visst slag av fordon gäller även chassi till sådant fordon.

5 § Ägaren av ett fordon är skyldig att se till att fordonet inte brukas i strid mot bestämmelserna i denna förordning eller mot bestämmelser eller förbud som har meddelats med stöd av denna förordning. När någon annan brukar fordonet gäller ägarens skyldighet endast bestämmelserna i 4 kap. 3, 4 och

12–14 §§ samt sådana trafikregler som meddelats genom lokala trafikföreskrifter enligt 10 kap. 1 § andra stycket vilka rör fordons axel-, boggi- eller trippelaxeltryck eller bruttovikt.

SFS 1998:1276

2 kap. Bestämmelser för alla trafikanter

Grundbestämmelser

1 § För att undvika trafikolyckor skall en trafikant iaktta den omsorg och varsamhet som krävs med hänsyn till omständigheterna. Trafikanten skall visa särskild hänsyn mot barn, äldre, skolpatruller och personer som det framgår har ett funktionshinder eller en sjukdom som är till hinder för dem i trafiken.

En trafikant skall uppträda så att han eller hon inte i onödan hindrar eller stör annan trafik.

En vägtrafikant skall visa hänsyn mot dem som bor eller uppehåller sig vid vägen.

En terrängtrafikant skall anpassa sin färdväg och hastighet samt sitt färd-sätt så att människor och djur inte störs i onödan och så att skada på annans mark eller växtlighet undviks.

2 § En trafikant skall följa anvisningar för trafiken som meddelas genom ett vägmärke, en vägmarkering, en trafiksignal eller ett sådant tecken av en vakt som avses i 76 § vägmärkesförordningen (1978:1001). Om en anvisning innebär en avvikelse från en trafikregel gäller anvisningen framför regeln.

En anvisning genom fast sken i en trafiksignal gäller framför en anvisning om stopplikt eller väjningsplikt som meddelas genom ett vägmärke.

En särskild anvisning för cyklist, förare av moped klass II eller gående gäller för sådan trafikant framför andra anvisningar.

3 § En trafikant skall lyda en polismans anvisning för trafiken. En anvisning som ges av en polisman gäller framför trafikreglerna och sådana anvisningar som avses i 2 §.

Detta gäller även anvisningar av någon annan person som av en myndighet förordnats att övervaka trafiken, ge anvisningar för denna eller utföra punktskattekontroll.

4 § Behörigheten hos en polisman eller någon annan person som enligt 3 § andra stycket övervakar trafiken, ger anvisningar för denna eller utför punktskattekontroll eller hos den som enligt 4 kap. 1 § kontrollerar fordon eller förare skall tydligt framgå av klädseln eller något annat särskilt kännetecken.

Fri väg m.m. för viss trafik

5 § En trafikant skall lämna fri väg för

1. utryckningsfordon som avger signal med föreskriven larmanordning, och

2. järnvägståg eller spårvagn om inte spårvagnsföraren har väjningsplikt som utmärks genom vägmärke.

6 § En trafikant får inte bryta eller på annat sätt hindra en militärkolonn, en kolonn av fordon som tillhör räddningskåren, en grupp av barn under ledares uppsikt, ett begravningsfölje eller någon annan procession.

Trafik i korsning med järnväg eller spårväg

7 § En trafikant som har för avsikt att korsa en järnväg eller spårväg skall vara särskilt försiktig och vara uppmärksam på om något tåg eller någon spårvagn närmar sig. Förare av fordon skall anpassa hastigheten så att fordonet kan stannas före korsningen. Korsningen skall passeras utan onödigt dröjsmål.

En trafikant får inte färdas in i en korsning med järnväg eller spårväg

1. om ett tåg eller en spårvagn närmar sig,

2. när en ljussignal visar rött sken, en ljudsignal ljuder eller en bom fälls, är fälld eller reses, eller

3. om det finns risk för att trafikanten måste stanna i korsningen.

En trafikant som inte får färdas in i en korsning med järnväg eller spårväg skall stanna på betryggande avstånd från korsningen och före signaler eller bommar.

Åligganden vid trafikolyckor

8 § En trafikant som med eller utan egen skuld haft del i en trafikolycka skall stanna kvar på platsen. I mån av förmåga skall trafikanten hjälpa skadade och medverka till de åtgärder som olyckan skäligen föranleder. På begäran av någon annan som haft del i olyckan eller vars egendom skadats vid olyckan skall trafikanten uppges namn och adress samt lämna upplysningar om händelsen.

Om egendom har skadats och ingen är närvarande som kan ta emot uppgifter och upplysningar, skall trafikanten snarast möjligt underrätta den som lidit skada eller polis. Har någon person skadats och är skadan inte obetydlig, skall trafikanten snarast möjligt underrätta polis.

Om ett fordon efter en trafikolycka är placerat så att det kan vara till fara eller hinder för trafiken skall trafikanten se till att det omedelbart flyttas till en lämplig plats. Om någon har dött eller skadats svårt får dock fordonet flyttas endast om det utgör en fara för annan trafik. I sådana fall får trafikanten i övrigt inte utplåna spår som kan vara av betydelse för utredningen av olyckan eller på andra sätt ändra förhållandena på olycksplatsen. Trafikanten skall även försöka se till att ingen annan vidtar sådana åtgärder.

Rubbande av trafikordning och hinder på väg

9 § Vägmärken, vägmarkeringar, trafiksignaler och andra anordningar för trafiken får inte rubbas eller ändras.

Den som rubbat eller ändrat ett vägmärke, en vägmarkering, en trafiksignal eller någon annan anordning för trafiken skall omedelbart återställa anordningen i tillfredsställande skick. Om det inte går, skall han eller hon sna-

rast underrätta polis eller den som satt upp och underhåller anordningen om förhållandet samt vidta de åtgärder som trafiken kräver.

SFS 1998:1276

10 § Sådant som kan medföra fara eller olägenhet för trafiken får inte kastas eller lämnas på en väg.

Den som förorsakat att något som kan medföra fara eller olägenhet för trafiken finns på vägen skall omedelbart avlägsna detta. Om det inte går skall han eller hon uppmärksamma andra på förhållandet genom utmärkning eller dylikt tills han eller hon låtit undanröja faran eller olägenheten.

3 kap. Bestämmelser för trafik med fordon

Gemensamma bestämmelser

1 § Fordon får inte föras av den som på grund av sjukdom, uttröttning, påverkan av alkohol, andra stimulerande eller bedövande ämnen eller av andra skäl inte kan föra fordonet på ett betryggande sätt.

2 § Avståndet till ett framförvarande fordon skall anpassas så att det inte finns risk för påkörning om det saktar in eller stannar. Avståndet skall också anpassas så att andra trafikanters omkörning underlättas.

3 § När ett fordon eller en spårvagn är i rörelse får på- eller avstigning inte ske. Inte heller får någon färdas på fordonets eller spårvagnens fotsteg eller liknande anordning, om den inte är särskilt inrättad för detta.

4 § Den som åker kälke, sparkstötting eller liknande fordon eller som åker skidor, skridskor, rullskridskor eller liknande på väg får inte låta sig skjutas på eller tolka, dras eller låta sig dras av ett motordrivet fordon eller en spårvagn.

På ägovägar eller liknande vägar med ringa trafik får dock tolkning ske.

5 § Förare som har väjningsplikt skall tydligt visa sin avsikt att väja genom att i god tid sänka hastigheten eller stanna.

Föraren får köra vidare endast om det med beaktande av andra trafikanters placering, avståndet till dem och deras hastighet inte uppkommer fara eller hinder.

Fordons plats på väg

6 § Vid färd på väg skall fordon föras på körbana. Detta gäller dock inte fordon för vilka enligt 1 kap. 4 § andra stycket bestämmelserna om gående skall tillämpas. Cyklar och tvåhjuliga mopeder klass II skall vid färd på väg föras på cykelbana om sådan finns.

Om särskild försiktighet iakttas får dock

1. cyklande och förare av moped klass II använda körbanan även om det finns en cykelbana när det är lämpligare med hänsyn till färdmålets läge, och
2. trehjuliga mopeder klass II föras på en cykelbana med ringa trafik och tillräcklig bredd.

Särskilda bestämmelser om användning av vägrenen finns i 12 §.

7 § Vid färd på väg skall fordon föras i det körfält som är längst till höger i färdriktningen och som är avsett för fordonet.

Cykel, moped och fordon som är konstruerat för en hastighet av högst 40 kilometer i timmen eller som inte får föras med högre hastighet än 40 kilometer i timmen skall föras så nära som möjligt den högra kanten av vägrenen eller av den bana som används.

Om körbanan är indelad i körfält som anvisats för olika vägvisningsmål genom körfältsvägisare, får fordon föras i det körfält som är lämpligast med hänsyn till den fortsatta färden.

På en väg där den högsta tillåtna hastigheten är 70 kilometer i timmen eller lägre och körbanan har minst två körfält för trafik i samma riktning som anges med vägmarkering, får förare använda det körfält som är lämpligast med hänsyn till den fortsatta färden.

8 § Om en körbana har fyra eller flera körfält, får fordon inte föras i de körfält som ligger till vänster om körbanans mitt i färdriktningen.

Om en körbana har tre körfält, får fordon inte föras i fältet längst till vänster i färdriktningen.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte om trafiken på körbanan är enkelriktad.

9 § Om flera körfält för färd i samma riktning är skilda åt genom en vägmarkering, skall hela fordonet föras inom ett av de avskilda fälten. Om en spärmlinje skiljer körfälten åt får byte av körfält inte ske.

Om en körbana har två eller flera körfält för färd i samma riktning och det är tät köbildning i alla körfälten, får endast den förare som färdas i körfältet längst till höger byta körfält. Annan förare får dock byta körfält om föraren skall stanna eller parkera, eller om det behövs för att fordonet skall vara placerat i ett lämpligt körfält när det närmar sig en korsning.

I fall som avses i 7 § fjärde stycket får förare inte byta körfält annat än för att stanna eller parkera fordonet, göra omkörning eller placera fordonet i ett lämpligt körfält före sväng i korsning.

10 § Om ett körfält är anvisat för ett visst eller vissa slag av fordon får andra fordon föras i körfältet endast för att korsa det.

11 § Ett fordon får inte med något hjul föras på ett spärrområde eller över en spärmlinje.

Om särskild försiktighet iakttas får dock undantag göras från detta om

1. det behövs för att fordonet skall kunna passera ett hinder på vägen,
2. utrymmet i en vägkorsning annars inte är tillräckligt för fordonet,
3. ett spärrområde begränsas av en streckad linje på sidan närmast fordonet,
4. en spärmlinje behöver korsas för färd till eller från en fastighet eller motsvarande, eller
5. det i fordonets färdriktning löper en streckad linje omedelbart till höger om spärmlinjen.

12 § På väg skall vägrenen användas

1. vid färd med cykel eller moped klass II när cykelbana saknas,
2. vid färd med moped klass I,
3. vid färd med ett fordon som är konstruerat för en hastighet av högst 40 kilometer i timmen eller som inte får föras med högre hastighet än 40 kilometer i timmen, eller
4. av dem som för ett fordon förspänt med dragdjur, rider samt leder eller driver kreatur.

Om det behövs för att underlätta framkomligheten för annan trafik, får vägrenen användas tillfälligt även vid färd med andra fordon.

Har körbanan avgränsats med en heldragen kantlinje enligt 51 § 4.1.9.2 vägmärkesförordningen (1978:1001), får vägrenen användas endast i de fall som anges i första stycket.

13 § Ett fordon skall passera till höger om en refug eller någon annan anordning placerad i mitten av en körbana med trafik i båda riktningarna.

Är refugen eller anordningen belägen till höger om körbanans mitt eller på en körbana med enkelriktad trafik får den passeras även till vänster om inget annat anges med vägmärke.

Hastighet

14 § Ett fordons hastighet skall anpassas till vad trafiksäkerheten kräver. Hänsyn skall tas till väg-, terräng-, väderleks- och siktförhållandena, fordons skick och belastning samt trafikförhållandena i övrigt. Hastigheten får aldrig vara högre än att föraren behåller kontrollen över fordonet och kan stanna det på den del av den framförvarande vägen eller terrängen som han eller hon kan överblicka och framför varje hinder som går att förutse.

15 § Utöver andra fall som anges särskilt skall förare hålla en med hänsyn till omständigheterna tillräckligt låg hastighet

1. inom tätbebyggt område,
2. när sikten är nedsatt på grund av ljus- eller väderleksförhållandena,
3. vid övergångsställen eller andra platser där gående korsar vägen,
4. där korsande fordonstrafik kan förekomma,
5. i skarpa kurvor,
6. vid backkrön och andra ställen där sikten är skyddad,
7. vid risk för bländning,
8. vid möte med andra fordon på smala vägar,
9. vid halt väglag,
10. när fordonet närmar sig en spårvagn, en buss eller en skolskjuts som stannats för passagerarnas på- eller avstigning,
11. när fordonet närmar sig barn som uppehåller sig på eller bredvid vägen,
12. när fordonet närmar sig kreatur på vägen,
13. där vägarbete pågår,
14. förbi en olycksplats, samt
15. vid smutsigt väglag där det finns risk för att någon annan trafikant utsätts för smutsstänk.

16 § En förare får inte utan giltigt skäl köra med överdrivet låg hastighet, plötsligt bromsa eller på något annat sätt hindra andra förarens körning.

17 § Inom tätbebyggt område får fordon inte föras med högre hastighet än 50 kilometer i timmen.

Om det är motiverat av hänsyn till trafiksäkerheten, framkomligheten eller miljön får kommunen föreskriva att den högsta tillåtna hastigheten inom ett tätbebyggt område eller del av ett sådant område skall vara 30 kilometer i timmen.

Utom tätbebyggt område får fordon inte föras med högre hastighet än 70 kilometer i timmen (bashastighet).

Vägverket får dock föreskriva att den högsta tillåtna hastigheten på väg skall vara 90 eller 110 kilometer i timmen.

Bestämmelser om hastighet på motorväg finns i 9 kap. 1 §.

I terräng gäller bestämmelserna i första, andra och tredje styckena endast vid färd med motordrivet fordon.

Korsande trafik

18 § När två fordons kurser skär varandra har förare väjningsplikt mot det fordon som närmar sig från höger utom i de fall som avses i 21–23 §§.

19 § En förare som har stopplikt eller skall stanna på grund av trafiksignal skall stanna vid stopplinje. Om stopplinje saknas skall föraren stanna omedelbart före signalen eller innan föraren kör in på den korsande vägen, leden eller spårområdet.

Bestämmelserna i 5 § andra stycket gäller även förare som har stopplikt.

Trafik i en vägkorsning m.m.

20 § När en förare närmar sig eller kör in i en vägkorsning, skall körsättet anpassas så att det inte uppstår onödigt hinder för trafiken på den korsande vägen, om fordonet tvingas stanna i korsningen.

21 § En förare som från en väg kör in på en annan väg som är huvudled, motorväg eller motortrafikled och där accelerationsfält saknas, har väjningsplikt mot fordon på den väg föraren kör in på. Väjningsplikten gäller dock inte där föraren kommer in på huvudleden, motorvägen eller motortrafikleden utan att byta körfält.

En förare har dessutom väjningsplikt mot varje fordon vars kurs skär den egna kursen när föraren kommer in på en väg

1. från en parkeringsplats, en fastighet, en bensinstation eller från något annat liknande område i anslutning till vägen,

2. från en stig, en ägoväg eller någon annan liknande utfartsväg,

3. från en cykelbana, en vägren, en gågata, en gårdsgata eller från terräng, eller

4. efter att ha korsat en gång- eller cykelbana.

22 § En förare som kör in i en cirkulationsplats har väjningsplikt mot varje fordon som befinner sig i cirkulationen.

23 § En förare som färdas i ett accelerationsfält skall anpassa hastigheten till trafiken i det körfält som han eller hon avser att köra in i. Föraren skall lämna accelerationsfältet så snart det kan ske utan fara eller onödigt hinder.

En förare som avser att lämna vägen skall i god tid inta det körfält som är bäst lämpat för detta. Om det finns ett retardationsfält skall föraren snarast möjligt köra in i det.

24 § En förare som skall svänga i en vägkorsning eller skall lämna eller korsa den körbanan han eller hon färdas på skall förvissa sig om att det kan ske utan hinder för mötande trafik eller för trafikanterna på den körbanan som föraren avser att köra in på.

25 § Där körbanan före en vägkorsning har två eller flera körfält i samma färdriktning skall föraren i god tid placera sitt fordon i körfältet längst till höger om föraren skall svänga till höger, och i körfältet längst till vänster om han eller hon skall svänga till vänster. Vid färd rakt fram skall föraren placera fordonet i det körfält som är lämpligast med hänsyn till övrig trafik och den fortsatta färden.

Om särskild försiktighet iakttas får avvikelser dock ske om utrymmet i korsningen annars inte är tillräckligt för fordonet.

26 § En förare får svänga i en vägkorsning endast om det kan ske utan fara eller onödigt hinder för andra som färdas i samma riktning. Särskild uppmärksamhet skall riktas på den bakomvarande trafiken.

Vid högersväng skall ett fordon föras så nära körbanans högra kant som lämpligen kan ske eller, om fordonet förs på vägrenen, så nära vägens högra kant som möjligt.

Vid vänstersväng skall ett fordon föras så nära körbanans mitt som möjligt eller, på körbanan med enkelriktad trafik, så nära körbanans vänstra kant som möjligt.

En sväng skall göras så att fordonet, när det lämnar vägkorsningen, befinner sig till höger på den körbanan det förs in på.

27 § Om ett fordon som färdas på väg efter en sväng förs in på en körbanan som har två eller flera körfält i färdriktningen, skall svängen göras på det sätt som bäst lämpar sig med hänsyn till övrig trafik och den fortsatta färden.

Fordon som från motsatta håll förs in i en vägkorsning och som båda skall svänga till vänster i sin färdriktning får vid möte hållas till vänster, om det kan ske utan fara eller olägenhet.

28 § Cyklande och förare av moped klass II får trots bestämmelserna i 25 och 26 §§ före en vägkorsning hålla till höger på vägen även när de avser att svänga till vänster. De skall fortsätta genom korsningen till dess motsatta sida och svänga först när det kan ske utan fara med hänsyn till den övriga trafiken.

Första stycket gäller inte i ett körfält som är avsett enbart för trafik som skall svänga till höger.

29 § Bestämmelserna i 24–28 §§ gäller i tillämpliga delar även när en förare har för avsikt att korsa eller lämna körbanan på annan plats än i en vägkorsning.

Möte och omkörning

30 § Ett fordon skall vid möte med andra fordon hållas till höger. Förarna skall lämna ett betryggande avstånd i sidled mellan fordonen.

Om det finns något hinder för möte skall den förare stanna som har hindret på sin sida, om det är nödvändigt för att den mötande skall kunna passera.

31 § Omkörning skall ske till vänster utom i de fall som avses i 7 § fjärde stycket. Omkörning skall dock ske till höger när föraren av det framförvarande fordonet svänger till vänster eller tydligt förbereder en sådan sväng.

Cyklande och mopedförare får köra om andra fordon än cykel och moped till höger.

32 § En förare får köra om endast om det kan ske utan fara.

Omkörning får inte ske om föraren av bakomvarande fordon har påbörjat en omkörning.

Omkörning får inte ske till vänster om föraren av framförvarande fordon givit tecken som visar att han eller hon har för avsikt att köra om ett annat fordon eller av andra skäl föra sitt fordon åt vänster.

33 § Den förare som kör om skall lämna ett betryggande avstånd i sidled mellan sitt fordon och det fordon som körs om.

Möte och omkörning på väg

34 § Vid möte med ett järnvägståg eller en spårvagn på väg skall ett fordon hållas till höger.

Där skenornas läge föranleder det, får fordonet dock hållas till vänster, om det kan ske utan fara eller olägenhet.

35 § Omkörning av ett järnvägståg eller en spårvagn på väg skall ske till höger.

Där skenornas läge föranleder det får dock omkörning göras till vänster, om det kan ske utan fara eller olägenhet. På en körbana med enkelriktad trafik får omkörning även äga rum till vänster, om trafikförhållandena medger det.

36 § Omkörning får ske endast om det körfält som skall användas vid omkörningen på en tillräckligt lång sträcka är fritt från mötande trafik eller annat hinder mot omkörning.

En förare får inte köra om, om det inte finns möjlighet att efter omkörningen föra fordonet tillbaka till högra delen av körbanan utan fara för övriga trafikanter. Detta gäller dock inte när omkörningen skall ske i ett körfält där mötande trafik inte får förekomma.

37 § När en omkörning på väg sker till vänster skall den som kör om hålla till höger så snart det kan ske utan fara eller olägenhet. Detta gäller dock inte på sådan väg som avses i 7 § fjärde stycket.

Om körbanan har minst två körfält för färd i samma riktning, behöver den omkörande inte köra tillbaka till det högra körfältet, om han eller hon strax efter omkörningen avser att köra om ytterligare fordon eller svänga till vänster och om det inte uppstår någon påtaglig olägenhet för upphinnande trafik.

38 § När en förare som färdas på väg uppmärksammar att någon avser att köra om till vänster, skall föraren med iakttagande av bestämmelserna i 7 § hålla så långt till höger som möjligt. Föraren får inte öka hastigheten eller på något annat sätt försvåra omkörningen.

Om ett fordon förs sakta eller upptar stort utrymme och körbanan är smal, krokig eller har en icke obetydlig mötande trafik, skall föraren för att underlätta omkörning minska farten och om det behövs föra fordonet åt sidan så snart detta är möjligt.

39 § Omkörning får inte ske strax före eller i en vägkorsning, utom när

1. omkörningen skall ske till höger,
2. trafiken i vägkorsningen är reglerad av en polisman eller genom trafiksignaler, eller

3. det framgår av vägmärken eller något annat förhållande att förarna på den korsande vägen har väjningsplikt enligt 21 § eller lokal trafikföreskrift.

Omkörning får inte heller ske strax före eller i en plankorsning, utom när

1. korsningen har bommar, eller
2. trafiken i korsningen är reglerad genom sådana trafiksignaler som används i vägkorsningar.

Där sikten är skyddad vid ett backkrön eller i en kurva får omkörning ske endast om körbanan i färdriktningen har minst två körfält i vilka mötande trafik inte får förekomma eller i andra fall där omkörningen kan ske utan att ett körfält avsett för fordon i mötande färdriktning behöver tas i anspråk.

Tvåhjuliga fordon utan sidvagn får dock köras om.

40 § Fordon eller spårvagnar får inte köras om strax före eller på ett obevakat övergångsställe eller en obevakad cykelöverfart.

41 § I följande fall anses det inte som omkörning när ett fordon i ett körfält passerar fordon i ett annat körfält

1. om körbanan har två eller flera körfält för färd i samma riktning och det är tät köbildning i alla körfält,
2. om körbanan är indelad i körfält för olika färdmål som är utmärkta med körfältsvägisare, eller
3. om fordonen har placerats i skilda körfält i anslutning till en vägkorsning.

Om ett fordon före ett övergångsställe eller en cykelöverfart passerar ett annat fordon i fall som avses i första stycket, skall det ske med så låg hastighet att föraren kan stanna omedelbart om gående befinner sig på övergångsstället eller stanna omedelbart om cyklande eller förare av moped klass II befinner sig på cykelöverfarten.

42 § Bestämmelserna i 31, 34, 35 §§, 36 § andra stycket, 37 och 38 §§ gäller inte vid omkörning av fordon som förs i ett körfält som är förbehållet för viss trafik. De gäller inte heller när föraren av ett fordon i ett sådant körfält kör om fordon i andra körfält.

Vändning, backning, körfältsbyte m.m.

43 § En förare får starta från vägkanten, byta körfält eller på annat sätt ändra fordonets placering i sidled endast om det kan ske utan fara eller onödigt hinder för andra vägtrafikanter. Detsamma gäller när en förare stannar eller hastigt minskar farten.

En förare som uppmärksammar att någon annan förare avser att köra in i det körfält han eller hon färdas i skall anpassa hastigheten så att inkörningen underlättas.

44 § Om antalet körfält för färd i samma riktning minskar skall förarna under ömsesidigt hänsynstagande anpassa sig till de nya förhållandena. Detta gäller även när två körbanor löper samman.

45 § Där den högsta tillåtna hastigheten är 50 kilometer i timmen eller lägre, skall en förare som närmar sig en buss, vars förare ger tecken för att starta från en busshållplats, sakta ner och ge bussen möjlighet att lämna hållplatsen. Om det behövs skall föraren stanna.

Bussföraren skall vara särskilt försiktig så att inte fara eller onödig olägenhet uppstår.

46 § En förare får vända eller backa endast om det kan ske utan fara eller hinder för andra vägtrafikanter.

Bestämmelser om förbud mot att vända och backa på motorvägar och motortrafikleder finns i 9 kap. 1 och 2 §§.

Stannande och parkering

47 § Ett fordon får inte stannas eller parkeras

1. på en sådan plats eller på ett sådant sätt att fara uppstår eller trafiken onödigtvis hindras eller störs,
2. i en korsning med järnväg eller spårväg, eller
3. på ett sådant sätt att vägmärken eller trafiksignaler skymms.

48 § På en gång- eller cykelbana får andra fordon än tvåhjuliga cyklar eller mopeder inte stannas eller parkeras.

49 § Ett fordon får inte parkeras så att

1. det hindrar tillträde till andra fordon eller så att dessa inte kan föras från platsen, eller
2. fordonet med något hjul står utanför en parkeringsruta eller annan markering som anger var parkering får ske.

50 § När ett fordon stannats eller parkerats, skall föraren vidta åtgärder för att hindra att fordonet kommer i rörelse av sig självt.

Föraren av ett motordrivet fordon skall även vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att fordonet obehörigen brukas av någon annan.

Ett fordon's dörrar eller andra anordningar får inte öppnas på sådant sätt att fara eller onödig olägenhet uppstår. Inte heller får på- eller avstigning eller på- eller avlastning ske så att fara eller onödig olägenhet uppstår.

51 § När ett fordon på grund av olyckshändelse, motorfel eller liknande orsak blivit stående på en plats där det enligt 47–49, 52–55 § eller 9 kap. 1 eller 2 § inte får stannas eller parkeras, skall föraren se till att fordonet snarast flyttas till en lämplig plats, om inte annat följer av bestämmelsen i 2 kap. 8 § om ålliganden vid trafikolyckor.

Stannande och parkering på väg

52 § På en väg får fordon stannas eller parkeras endast på högra sidan i färdriktningen. Om det finns järnvägs- eller spårvägsspår på högra sidan, får dock fordon stannas eller parkeras på vägens vänstra sida. På vägar med enkelriktad trafik får fordon även i andra fall stannas eller parkeras på vänstra sidan.

Ett fordon skall stannas eller parkeras så långt från körbanans mitt som möjligt och i vägens längdriktning. Parkering skall ske utanför körbanan, om vägförhållandena medger det.

Vid stannande eller parkering på en parkeringsplats, som utom tätbebyggt område är anordnad i omedelbar anslutning till vägen, bör om möjligt en parkeringsplats till höger i färdriktningen användas.

53 § Ett fordon får inte stannas eller parkeras

1. på eller inom ett avstånd av tio meter före ett övergångsställe eller en cykelöverfart,
2. i en vägkorsning eller inom ett avstånd av tio meter från en korsande körbanas närmaste ytterkant,
3. på eller inom ett avstånd av tio meter före en korsande cykelbana eller gångbana,
4. i en vägport eller tunnel,
5. på eller i närheten av ett backkrön eller i eller i närheten av en kurva där sikten är skydd,
6. längs en spärrlinje, om avståndet mellan fordonet och linjen är mindre än tre meter, såvida inte en streckad linje löper mellan fordonet och spärrlinjen,
7. i ett cykelfält, eller
8. i ett spårrområde.

54 § På en markerad hållplats för spårvagn eller fordon i linjetrafik får andra fordon inte parkeras och inte heller stannas annat än för sådan på- eller avstigning som kan ske utan hinder för spårvägs- eller linjetrafiken.

Om det saknas markering vid ett märke som anger en sådan hållplats, gäller förbudet i första stycket inom tjugo meter före och fem meter efter märket.

55 § Ett fordon får inte parkeras

1. på en väg inom ett avstånd av trettio meter från en plankorsning,
2. på en väg framför infarten till en fastighet eller så att fordonstrafik till eller från fastigheten väsentligen försvåras,
3. på en huvudled,
4. på en körbana bredvid ett annat fordon som stannats eller parkerats längs körbanans kant eller bredvid en anordning som har ställts upp där.

Förbudet i första stycket 4 gäller inte om det andra fordonet är en tvåhjulig cykel, moped eller motorcykel utan sidvagn eller om anordningen är av motsvarande storlek.

56 § Bestämmelser om förbud mot att stanna och parkera på motorvägar och motortrafikleder finns i 9 kap. 1 och 2 §§.

57 § Föraren av ett fordon som skall vara utrustat med en varningstriangel skall sätta ut triangeln när fordonet på grund av en olyckshändelse, ett motorfel eller något liknande har blivit stående på körbanan eller vägrenen där den högsta tillåtna hastigheten är högre än 50 kilometer i timmen och där fordonet inte får stannas eller parkeras enligt 47 §, 53 § 4 eller 5 eller 9 kap. 1 eller 2 §. En varningstriangel skall sättas ut också när fordonet av något annat skäl har parkerats på en körbana och väderleksförhållandena eller andra omständigheter gör det svårt för andra förare att se fordonet i tid. Föraren skall också i övrigt genom utmärkning eller dylikt vidta de åtgärder som behövs för att varna andra trafikanter. Om ett fordon har blivit stående i en plankorsning och inte genast kan flyttas, skall föraren även vidta de åtgärder som behövs för fordonspassagerarnas säkerhet och för att varna förare av järnvägståg eller spårvagn.

Varningstriangeln skall vara av den typ som är föreskriven för fordonet och placeras på sådant avstånd från det uppställda fordonet och på sådant sätt att andra förare varnas i god tid.

Skyldigheter mot gående, cyklande och mopedförare

58 § På gångbanor, vägar som är avsedda för gående samt i terräng har förare väjningsplikt mot gående. Förare har också väjningsplikt mot gående när fordon förs in på en körbana eller en vägren från en fastighetsutfart vid vägen.

I 8 kap. 1 § finns bestämmelser om att förare har väjningsplikt mot gående på gårdsgator och gågator.

En förare som möter eller kör om gående skall lämna dessa tillräckligt utrymme och tid att vika åt sidan.

En förare som avser att köra förbi till höger om en spårvagn eller buss som har stannat vid en hållplats utan refug, skall stanna och lämna fri passage åt på- eller avstigande passagerare.

59 § På cykelbanor skall cyklande och förare av moped klass II lämnas företräde av andra fordonsförare.

60 § Vid ett bevakat övergångsställe skall en förare lämna gående som på rätt sätt gått ut på övergångsstället möjlighet att passera. Detta gäller även

om föraren får korsa övergångsstället enligt trafiksignaler eller tecken av polisman.

En förare som efter att ha svängt i en korsning skall passera ett bevakat övergångsställe skall köra med låg hastighet och har väjningsplikt mot gående som på rätt sätt har gått ut på eller just skall gå ut på övergångsstället.

Skyldigheten enligt första och andra styckena vid bevakade övergångsställen gäller även mot cyklande och förare av moped klass II vid bevakade cykelöverfarter.

61 § Vid ett obevakat övergångsställe har en förare väjningsplikt mot gående som gått ut på eller just skall gå ut på övergångsstället.

En förare som närmar sig en obevakad cykelöverfart, skall anpassa hastigheten så att det inte uppstår fara för cyklande och mopedförare som är ute på cykelöverfarten.

En förare, som skall köra ut ur en cirkulationsplats eller annars efter att ha svängt i en vägkorsning skall passera en obevakad cykelöverfart, skall köra med låg hastighet och lämna cyklande och förare av moped klass II som är ute på eller just skall färdas ut på cykelöverfarten tillfälle att passera.

62 § En förare som närmar sig ett övergångsställe eller en cykelöverfart skall anpassa sitt körsätt så att föraren inte tvingas stanna på övergångsstället eller överfarten.

63 § Bestämmelser om förbud mot att köra om och passera andra fordon strax före eller på ett övergångsställe eller en cykelöverfart finns i 40 och 41 §§.

Signaler och tecken

64 § När det behövs för att förebygga eller avvärja fara, skall en förare ge ljud- eller ljussignaler eller på något annat lämpligt sätt väcka andra trafikanter uppmärksamhet.

Signaler får inte ges längre än nödvändigt.

65 § När en förare avser att starta från en vägkant eller att vända, svänga, byta körfält eller ändra fordonets placering i sidled på något annat inte oväsentligt sätt skall föraren ge tecken med korriktningsvisaren för att visa sin avsikt. Om fordonet inte har korriktningsvisare, skall föraren i stället visa sin avsikt genom att sträcka ut armen.

En förare som avser att stanna eller hastigt minska farten skall ge tecken med stopplyktan för att visa sin avsikt. Om fordonet inte har någon stopplykta skall föraren i stället visa sin avsikt genom att höja armen.

Tecken skall ges i god tid innan den avsedda manövern genomförs och vara väl synligt och otvetydigt. Teckengivningen skall upphöra så snart manövern är avslutad.

66 § Även om en förare givit signal eller tecken är han eller hon skyldig att försäkra sig om att den avsedda manövern kan göras utan fara eller onödigt hinder för någon annan.

Belysning

67 § Lyktor och strålkastare får inte användas på sådant sätt att andra förare kan bländas.

Belysning vid färd på väg

68 § Vid färd på väg med ett fordon skall lyktor och strålkastare som är föreskrivna för fordonet vara tända.

Vid färd på väg med en traktor eller ett motorredskap som har utrustats med strålkastare för färd skall dessa vara tända även om de inte är föreskrivna för fordonet.

En moped som framförs på väg med avstängd motor behöver ha strålkastare och lyktor tända endast vid färd under mörker.

Används helljus behöver inte halvljus eller parkeringsljus vara tända. Inte heller behöver parkeringsljus vara tända, när halvljus används.

Vid bärgning eller bogsering av ett skadat fordon på väg skall, om det skadade fordonets belysning inte kan användas på föreskrivet sätt, det skadade fordonet i stället märkas ut enligt bestämmelserna i 82 § andra stycket.

69 § Vid färd på väg med motordrivna fordon skall halvljus användas, om inte annat följer av 70 eller 71 §.

70 § Vid färd på väg med bil, motorredskap klass I, tung terrängvagn, motorcykel eller moped klass I skall helljus användas, när förarens synfält med hänsyn till fordonets hastighet annars inte är tillräckligt för att fordonet skall kunna föras säkert.

Helljus får inte användas

1. på sträcka där vägen är tillfredsställande belyst,
2. på sådant avstånd från ett mötande fordon att dess förare kan bländas,
3. vid möte med ett spårbundet trafikmedel eller ett fartyg som förs längs vägen, om risk för bländning kan uppstå, eller
4. på ringa avstånd bakom ett annat fordon.

71 § Vid färd på väg med bil, motorredskap klass I, tung terrängvagn, motorcykel eller moped klass I får i stället för halvljus användas annat ljus som är tillräckligt för att uppmärksamma andra trafikanter på fordonet. Detta gäller dock inte vid färd under mörker, i gryning eller skymning eller när väderleksförhållandena eller andra omständigheter föranleder att halvljuset behöver vara tända.

I dimma och vid kraftig nederbörd får dimljus användas i stället för halvljus.

Sådant ljus som avses i första stycket, dimljus eller halvljus får inte användas samtidigt. Förbudet gäller inte vid färd med motorcykel under dagsljus.

72 § Vid färd på väg får dimbakljus användas endast i dimma, vid kraftig nederbörd eller under därmed jämförliga siktförhållanden och på sådant sätt att förare av bakomvarande fordon inte bländas.

73 § Ett fordon som inte skall vara utrustat med lyktor eller strålkastare skall vid färd på väg under mörker, i skymning eller gryning och i övrigt när väderleken eller andra omständigheter gör det nödvändigt ha en lykta som visar vitt eller gult ljus framåt och en som visar rött ljus bakåt. Lyktorna skall fästas eller bäras på den sida av fordonet som är vänd mot vägens mitt. Om det är tillräckligt för att uppmärksamma andra trafikanter på fordonet får ljust visat framåt och bakåt från samma lykta.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte sådana vägtrafikanter som avses i 1 kap. 4 § första och andra styckena.

74 § När ett fordon har stannats eller parkerats på en väg skall fordonets parkerings- och baklyktor vara tända under mörker, skymning eller gryning och i övrigt när väderleken eller andra omständigheter gör det nödvändigt för att andra trafikanter skall uppmärksamma det.

Om fordonet inte är utrustat med parkerings- eller baklyktor skall det i stället ha annan belysning som är föreskriven för fordonet tänd. För ett fordon för vilket det saknas särskilda föreskrifter om lyktor eller strålkastare skall bestämmelserna i 73 § tillämpas. I övrigt får inga andra lyktor eller strålkastare än parkeringslyktor, baklyktor eller skyltlyktor vara tända.

Om ett motordrivet fordon, som är högst sex meter långt och två meter brett, parkeras längs kanten på en väg där den högsta tillåtna hastigheten är 50 kilometer i timmen eller lägre, är det tillräckligt att parkerings- och baklyktor mot vägens mitt hålls tända, om inte ett annat fordon är kopplat till fordonet.

75 § Bestämmelserna i 74 § gäller inte om vägen är så väl belyst att fordonet ändå kan uppmärksammas tydligt på tillräckligt avstånd eller om fordonet stannats eller parkerats utanför körbanan och vägrenen.

Inte heller behöver belysning vara tänd på tvåhjuliga cyklar, mopeder eller motorcyklar utan sidvagn, om fordonet stannats eller parkerats längs vägens yttersta kant.

76 § Under färd på väg får från ett fordon

1. inte visas annat än vitt eller gult ljus framåt, samt
2. inte visas vitt ljus bakåt annat än vid backning eller vid arbete som kräver vitt ljus.

Detta gäller dock inte lykta med annan färg som föreskrivits för fordonet.

På ett fordon som färdas på väg får inga andra lyktor eller strålkastare med blinkande ljus användas än

1. körriktningsvisare,
2. larmanordning, samt
3. lykta som avger orangegult ljus och som är särskilt anordnad som varningsanordning i den utsträckning som Vägverket föreskriver.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte sådana lyktor som används för att ge tecken enligt 67 § 13.3.4 vägmärkesförordningen (1978:1001).

Belysning vid färd i terräng

77 § Vid färd i terräng under mörker, i skymning eller i gryning och i övrigt när det är påkallat av väderleken eller andra omständigheter skall de lyktor och strålkastare som är föreskrivna för fordonet vara tända. Detta gäller dock inte parkeringslyktor.

Helljus skall användas när förarens synfält med hänsyn till fordonets hastighet annars är otillräckligt för att fordonet skall kunna föras säkert.

Fordons last

78 § Ett fordon får inte lastas på sådant sätt att

1. förarens sikt eller möjligheter till manövrering hindras,
2. föreskrivna körriktningstecken, stopptecken, lyktor eller strålkastare skymms, eller
3. föreskrivna registreringsskyltar eller motsvarande skyltar inte går att läsa.

79 § I ett fordon får passagerare inte tas med i sådant antal eller placeras på sådant sätt att fara kan uppstå.

80 § Last får inte medföras på eller i ett fordon på sådant sätt att den kan

1. utgöra fara för person,
2. orsaka skador på egendom,
3. släpa efter eller falla av fordonet,
4. orsaka störande dammbildning eller liknande,
5. försvåra körningen av fordonet, eller
6. framkalla onödigt buller.

Lasten skall vara fastgjord om det krävs med hänsyn till lastutrymmets eller lastens beskaffenhet. Om det behövs skall lasten vara övertäckt.

Fordons last vid färd på väg

81 § Vid färd på väg får inte kedjor, rep, presenningar eller andra anordningar som tjänar till att hålla fast eller skydda lasten hänga lösa utanför ett fordon eller släpa på marken.

82 § Vid färd på väg skall lastens yttersta del vara tydligt utmärkt när lasten skjuter ut framför ett fordon eller mer än en meter bakom ett fordon. Som last räknas även redskap och utrustning som inte är fast monterad på fordonet. Last som skjuter ut mindre än en meter framför fordonet behöver dock inte märkas ut om den utskjutande delen tydligt framgår för andra trafikanter.

Under mörker, i skymning och gryning och i övrigt när det är påkallat av väderleken eller andra omständigheter skall lasten märkas ut

1. framtill med en lykta som visar vitt ljus framåt och med vita reflexer, och
2. baktill med en lykta som visar rött ljus bakåt och med röda reflexer.

Reflexerna skall vara placerade så lågt att de kan återkasta skenet från andra fordons halvljus.

83 § Last som i sidled skjuter ut utanför fordonet och är mer än 260 centimeter bred eller skjuter ut mer än 20 centimeter utanför fordonet skall vid färd på väg vara tydligt utmärkt. Sådan utmärkning behövs dock inte om de utskjutande delarna ändå tydligt framgår för andra trafikanter. Som last räknas även redskap och utrustning som inte är fast monterad på fordonet.

Under mörker, i skymning eller gryning och i övrigt när det är påkallat av väderleken eller andra omständigheter skall sådan last som avses i första stycket alltid märkas ut

1. framtill med en lykta som visar vitt ljus framåt och med vita reflexer, och

2. baktill med en lykta som visar rött ljus bakåt och med röda reflexer.

Lyktorna och reflexanordningarna skall i sidled sitta mindre än 40 centimeter innanför lastens yttersta kant. Om lasten är mer än 260 centimeter bred skall dock lyktorna och reflexerna sitta på lastens yttersta kant. Reflexerna skall vara placerade så lågt att de kan återkasta skenet från andra fordons halvljus.

Tävling på väg

84 § Tävlning på väg med fordon eller där sådana trafikanter som avses i 1 kap. 4 § andra stycket deltar får inte anordnas utan tillstånd. Frågor om tillstånd prövas av länsstyrelsen. Berör en tävling mer än ett län, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där tävlingen startar. Länsstyrelsen skall då inhämta yttrande från övriga berörda länsstyrelser.

Om tillstånd lämnas, skall länsstyrelsen meddela sådana föreskrifter som utöver trafikreglerna behövs för att förebygga fara eller olägenhet för trafiken och för dem som bor eller uppehåller sig vid vägen eller som behövs av annat skäl.

4 kap. Bestämmelser för trafik med motordrivna fordon

Gemensamma bestämmelser

1 § Föraren av ett motordrivet fordon skall stanna på tecken av den person som en myndighet har förordnat att kontrollera fordon eller förare.

2 § Ett motordrivet fordon får inte dra fler än

1. ett fordon som inte är inrättat för koppling till dragfordonet, eller
2. två fordon som är inrättade för koppling till dragfordonet.

Den sammanlagda bruttovikten av de fordon som dras får vid färd på väg inte överstiga dragfordonets bruttovikt och vid färd i terräng två gånger dragfordonets bruttovikt.

Trots bestämmelserna i första stycket får bilar, traktorer, motorredskap och terrängmotorfordon dra ett eller flera fordon, om samtliga fordon som dras är inrättade för koppling till dragfordonet och

1. kan bromsas effektivt, eller
2. den sammanlagda bruttovikten av tillkopplade fordon som saknar effektiva bromsar inte överstiger dragfordonets bruttovikt eller vid färd i terräng två gånger dragfordonets bruttovikt.

3 § Om en viss maximal släpvningsvikt gäller för ett motordrivet fordon, får den sammanlagda vikten av dragna släpvagnar inte överstiga denna.

4 § Om en viss maximilast gäller för ett motordrivet fordon eller ett därtill kopplat fordon får tyngre last inte befordras med fordonet.

5 § Fordon som dras av ett annat fordon skall vara kopplade på ett från trafiksäkerhetssynpunkt tillfredsställande sätt.

Vid färd på väg skall kopplingsanordningen vara tydligt utmärkt om det dragna fordonet inte är inrättat för koppling till dragfordonet och avståndet mellan fordonen överstiger 2,0 meter.

6 § På motorcyklar får passagerare tas med endast om motorcykeln är inrättad för det. Mer än en passagerare får dock inte tas med. I sidvagnar får inte flera passagerare tas med än vagnen är avsedd för och därutöver ett barn under tio år.

Motorcyklar eller sidvagnar som kopplas till sådana får användas för befordran av passagerare endast om föraren fyllt 18 år.

Vid övningskörning med motorcyklar tillämpas dock bestämmelserna i 4 kap. 2 och 3 §§ körkortslagen (1998:488) om förarens ålder.

7 § Föraren av ett motordrivet fordon skall behandla fordonet så att det inte bullrar onödigt mycket och i möjligaste mån se till att fordonet inte släpper ut avgaser i sådan mängd att de orsakar olägenheter.

8 § Med ett motordrivet fordon får onödig och störande körning inte äga rum vid bostadsbebyggelse. Föraren av ett sådant fordon skall i övrigt anpassa färdväg, hastighet och färd sätt så att andra inte störs i onödan.

9 § Den som färdas med motorcykel eller moped skall använda skyddshjälm.

Skyddshjälm behöver inte användas

1. av passagerare som inte fyllt sju år och som använder annat lämpligt huvudskydd,

2. när fordonet inte är i rörelse,

3. vid färd inom parkeringsplats, parkeringshus, bensinstations- eller verkstadsområde eller liknande område, eller

4. på en moped som framförs med avstängd motor.

Föraren skall se till att passagerare som är under femton år använder skyddshjälm eller annat huvudskydd i enlighet med bestämmelserna i första och andra styckena.

Trafik med motordrivna fordon på väg

10 § Den som färdas i en personbil, en lastbil eller en tre- eller fyrhjulig motorcykel med karosseri skall sitta på en sittplats som är utrustad med bilbälte om en sådan plats är tillgänglig och skall använda bilbältet. Den som färdas i en buss på en sådan sittplats som är utrustad med bilbälte skall använda bältet.

Barn skall till och med det år de fyller sex år använda bilbarnstol, bälteskudde eller annan särskild skyddsanordning för barn i stället för eller tillsammans med bilbältet. Om ett barn färdas tillfälligt i ett fordon som saknar särskild skyddsanordning, skall barnet i stället använda bilbältet när det är möjligt.

Föraren skall se till att passagerare som är under femton år använder bilbälte eller annan särskild skyddsanordning i enlighet med bestämmelserna i första och andra styckena.

Bilbältet eller den särskilda skyddsanordningen behöver inte användas

1. när fordonet inte är i rörelse,
2. vid backning,
3. vid färd inom parkeringsplats, parkeringshus, bensinstations- eller verkstadsområde eller liknande område, eller
4. när det finns medicinska hinder enligt läkarintyg som utfärdats före färden.

I fråga om skyldighet att använda bilbälte vid skolskjutsning finns särskilda bestämmelser i förordningen (1970:340) om skolskjutsning.

11 § Vägar som inte är enskilda delas in i tre bärighetsklasser. En väg tillhör bärighetsklass 2 (BK2) om inte annat föreskrivits. Föreskrifter om att en väg eller vägsträcka skall tillhöra bärighetsklass 1 (BK1) eller bärighetsklass 3 (BK3) meddelas av

1. Vägverket för allmänna vägar där staten är väghållare, och
2. kommunen för övriga berörda vägar.

12 § På vägar som inte är enskilda får motordrivna fordon eller därtill kopplade fordon föras endast om de värden för respektive bärighetsklass som anges nedan inte överskrids.

	BK1	BK2	BK3
<i>1. Axeltryck</i>			
a. Axel som inte är drivande	10 ton	10 ton	8 ton
b. Drivande axel	11,5 ton	10 ton	8 ton
<i>2. Boggitryck</i>			
a. Avståndet mellan axlarna är mindre än 1,0 meter	11,5 ton	11,5 ton	11,5 ton
b. Avståndet mellan axlarna är 1,0 meter eller större men inte 1,3 meter	16 ton	16 ton	12 ton
c. Avståndet mellan axlarna är 1,3 meter eller större men inte 1,8 meter	18 ton	16 ton	12 ton

	BK1	BK2	BK3
d. Avståndet mellan axlarna är 1,3 meter eller större men inte 1,8 meter och drivaxeln är försedd med dubbelmonterade hjul och luftfjädring eller likvärdig fjädring, eller drivaxlarna är försedda med dubbelmonterade hjul och vikten inte överstiger 9,5 ton på någon av axlarna	19 ton	16 ton	12 ton
e. Avståndet mellan axlarna är 1,8 meter eller större	20 ton	16 ton	12 ton
<i>3. Trippelaxeltryck</i>			
a. Avståndet mellan de yttre axlarna är mindre än 2,6 meter	21 ton	20 ton	13 ton
b. Avståndet mellan de yttre axlarna är 2,6 meter eller större	24 ton	22 ton	13 ton
<i>4. Bruttovikt av fordon och fordonståg</i>			
a. Fordon på hjul	Bilaga 1	Bilaga 2	Bilaga 3
b. Fordon på band eller medar	18 ton	18 ton	18 ton

Vägverket får föreskriva att fordon eller fordonståg får föras trots att de värden som anges i första stycket överskrids. Föreskrifterna skall vara förenade med sådana villkor att trafiksäkerheten inte äventyras.

13 § På vägar som inte är enskilda får fordonståg föras endast om de värden som anges nedan för avståndet mellan den första axeln på ett tillkopplat fordon och den sista axeln på fordonet som det är kopplat till inte underskrids.

	BK1	BK2	BK3
1. Båda axlarna är enkelaxlar	3 meter	3 meter	3 meter
2. Den ena axeln är en enkelaxel och den andra ingår i en boggi eller trippelaxel	3 meter	4 meter	4 meter
3. Axlarna ingår i var sin boggi	4 meter	4 meter	4 meter
4. Den ena axeln ingår i en boggi och den andra i en trippelaxel eller båda i en trippelaxel	5 meter	–	–

Ett fordonståg får dock föras på sådan väg som avses i första stycket om vikten för varje möjlig kombination av axlar inom fordonståget understiger

högsta tillåtna bruttovikt för motsvarande avstånd mellan första och sista axeln enligt bilaga 1–3 till denna förordning. Vid jämförelse med bilaga 1 skall de värden som anges för släpvagnar gälla, om den tillåtna bruttovikten därigenom blir högre.

Vägverket får föreskriva att fordonståg får föras trots att de värden som anges i första och andra styckena underskrids. Föreskrifterna skall vara förenade med sådana villkor att trafiksäkerheten inte äventyras.

14 § Trots bestämmelserna i 12 § 4, 13 § och bilaga 1 får fordon och fordonståg som huvudsakligen används i internationell trafik föras på vägar med bärighetsklass 1 om följande längdmått och bruttovikter inte överskrids.

1. 26 ton för treaxligt motorfordon.
2. 38 ton för fyraxligt fordonståg.
3. 40 ton för fem- eller sexaxligt fordonståg.
4. 44 ton för treaxligt motorfordon med två- eller treaxlig påhängsvagn vid transport av 40 fots ISO-container.
5. 16,5 meter för bil med påhängsvagn.
6. 18,75 meter för bil med släpvagn.

15 § Om ett motordrivet fordon eller ett därtill kopplat fordon lastas så att lasten på någondera sidan skjuter ut mer än 20 centimeter utanför fordonet eller om fordonets bredd, lasten inräknad, överstiger 260 centimeter, får fordonet eller därtill kopplat fordon föras endast på enskild väg.

Följande fordon får dock föras på väg som inte är enskild.

1. Lätt motorcykel vars bredd med last inte överstiger 120 centimeter.
2. Redskap som används i jordbruksarbete, även om bredden överstiger 260 centimeter.
3. Fordon som är lastat med opackat hö eller liknande, även om lasten på någon sida skjuter ut mer än 20 centimeter utanför fordonet.
4. Traktor med påmonterat redskap eller utrustning även om fordonet är bredare än 260 centimeter, redskap eller utrustning inräknad.
5. Motorredskap vid kortare färd till eller från en arbetsplats eller för liknande ändamål, även om fordonet är bredare än 260 centimeter, redskap eller utrustning inräknad.

Vägverket får föreskriva att fordon eller fordonståg som transporterar odelbar last får föras på vägar som inte är enskilda trots att den bredd som anges i första stycket överskrids. Lasten får därvid skjuta ut mer än 20 centimeter utanför fordonet. Föreskrifterna skall vara förenade med sådana villkor att trafiksäkerheten inte äventyras.

16 § Ett fordons bredd mäts över de delar av fordonet som skjuter ut längst. Följande räknas dock inte in i bredden.

1. Däck nära deras kontaktpunkt med marken samt däcksventiler.
2. Slirningsskydd monterade på hjulen.
3. Backspeglar.
4. Körriktningsvisare, breddmarkeringslyktor, parkeringslyktor, sidomarkeringslyktor och reflexanordningar.
5. Plomberingsanordningar som är nödvändiga från tullsynpunkt.

Vägverket får föreskriva eller för ett särskilt fall medge att viss utrustning inte skall räknas in i fordonsbredden.

17 § Ett motordrivet fordon med eller utan ett därtill kopplat fordon får inte föras på andra vägar än enskilda om fordonet eller fordonståget, lasten inräknad, är längre än 24,0 meter.

Längden av ett fordonståg, lasten inräknad, får dock uppgå till 25,25 meter om följande villkor är uppfyllda.

1. Varje ingående fordon är utrustat med sådana låsningsfria bromsar och kopplingsanordningar som Vägverket föreskriver.

2. Varje ingående motordrivet fordon, utom ledbuss, har en största längd av 12,0 meter.

3. Varje ingående ledbuss har en största längd av 18,0 meter.

4. Varje ingående släpvagn, utom påhängsvagn, har en största längd av 12,0 meter.

5. Avståndet mellan kopplingstappen och bakkanten på en påhängsvagn inte överstiger 12,0 meter.

6. Det horisontella avståndet mellan kopplingstappen och varje punkt på framkanten av en påhängsvagn inte överstiger 2,04 meter.

7. Lastlängden för något annat fordon än påhängsvagn inte överstiger 7,82 meter.

8. Fordonsbredden, utom för påbyggnad för temperaturkontrollerade fordon, är högst 2,55 meter.

9. Bredden på påbyggnad för temperaturkontrollerade fordon är högst 2,60 meter.

10. Varje ingående motordrivet fordon som är i rörelse kan vända inom en cirkelring som har en yttre radie på 12,5 meter och en inre radie på 5,3 meter.

11. Fordonståget uppfyller de vändningskrav som Vägverket föreskriver.

Bestämmelserna om längd och avstånd i andra stycket 2–6 skall omfatta även avtagbara påbyggnader och standardiserade godsbehållare såsom containrar.

Fordon som har registrerats före den 1 november 1997 och vars utförande därefter inte väsentligen har förändrats, skall till utgången av år 2006 inte omfattas av bestämmelserna i andra stycket 2–10.

Vägverket får föreskriva att fordon eller fordonståg får föras trots att de längder som anges i första stycket överskrids. Föreskrifterna skall vara förenade med sådana villkor att trafiksäkerheten inte äventyras.

18 § Ett motordrivet fordon och fordon som har kopplats till ett sådant fordon får inte föras på andra vägar än enskilda om fordonets hjul, band eller medar är sådana att de kan medföra nämnvärd skada på körbanan.

19 § Föraren av en tvåhjulig motorcykel får vid färd på väg inte låta motorcykeln dras eller skjutas av ett annat fordon eller spårvagn. Föraren får inte heller dra eller framför sig skjuta någon annan vägtrafikant eller föra något annat fordon vid sidan än tillkopplad sidvagn.

20 § Vid färd på väg får buss med en totalvikt över 3,5 ton inte föras med högre hastighet än 90 kilometer i timmen. Tung lastbil får inte föras med högre hastighet än 80 kilometer i timmen. På motorvägar eller motortrafikleder får tung lastbil dock föras med 90 kilometer i timmen. Tung terrängvagn och motorredskap klass I får inte föras med högre hastighet än 50 kilometer i timmen.

Om det till ett motorfordon, ett motorredskap klass I eller en tung terrängvagn har kopplats ytterligare fordon, får fordonen på väg inte föras med högre hastighet än som anges nedan.

Fordon	Förutsättningar	Hastighet kilometer i timmen
1. Motorfordon med en släpvagn	a. Släpvagnen är försedd med effektiva bromsar som kan manövreras från motorfordonets färdbroms, b. släpvagnen har oledad dragstång och en totalvikt som inte överstiger 3,5 ton och är försedd med påskjutsbroms, eller c. släpvagnen har en totalvikt eller, när släpvagnen inte är lastad, en tjänstevikt som inte överstiger en sjättedel av motorfordonets tjänstevikt	80
2. Bil med två släpvagnar	Släpvagnarna är utrustade med låsningsfria bromsar och utgörs av en dolly med tillkopplad påhängsvagn där dollyns vändskiva är vridbart lagrad kring en vertikal axel genom kopplingspunkten	80
3. Motorfordon med en släpvagn vilka är förbundna genom den gemensamma lasten	Släpvagnen är försedd med effektiva bromsar som kan manövreras från motorfordonets färdbroms och fordonen är särskilt inrättade för ändamålet samt godkända vid sådan besiktning som föreskrivits för fordonståget	50
4. Motorredskap klass I eller tung terrängvagn med en släpvagn	Släpvagnen är försedd med effektiva bromsar som kan manövreras från dragfordonets färdbroms	50

Fordon	Förutsättningar	Hastighet kilometer i timmen
5. Motorfordon, motorredskap klass I eller tung terrängvagn med en släpvagn i andra fall än 1, 3 eller 4	Släpvagnen har en bruttovikt som inte överstiger drag- fordonets bruttovikt	40
6. Motorfordon, motorredskap klass I eller tung terrängvagn med två släpvagnar i annat fall än 2	Släpvagnarna är försedda med effektiva bromsar som kan manövreras från dragfordonets färdbroms	40
7. Bil, motorredskap klass I eller tung terrängvagn som drar ett fordon på minst fyra hjul, vars ena ände är upplyft genom en fast upphängningsanord- ning på dragfordonet eller en särskild bogseringsan- ordning så att minst ett av det dragna fordonets övriga hjulpar rullar på vägen	Fordonet är särskilt inrättat för bärgning och bogsering av skadade fordon	40
8. Motorfordon, motorredskap klass I eller tung terrängvagn med ett eller flera fordon i andra fall än 1–7		30

Bil med dolly till vilken kopplats påhängsvagn får framföras med högst 80 kilometer i timmen även om kraven i andra stycket 2 inte är uppfyllda, om dollyn och påhängsvagnen registrerats och tagits i bruk före den 1 januari 1999, ingår i ett fordonståg som är högst 24,0 meter långt och är försedda med effektiva bromsar som kan manövreras från bilens färdbroms.

Bestämmelserna i första, andra och tredje styckena gäller dock inte i den mån lägre hastighet är föreskriven för vägen.

Vägverket får föreskriva att en bil med två släpvagnar även i andra fall än som anges i andra stycket 2 får föras med högre hastighet än 40 kilometer i timmen samt att ett motorredskap klass I får föras med högre hastighet än 50 kilometer i timmen. Föreskrifterna skall vara förenade med sådana villkor för fordonets konstruktion och utrustning att trafiksäkerheten inte äventyras.

21 § Fordon med band får på väg inte föras med högre hastighet än 20 kilometer i timmen. Fordon med hjulringar av järn eller annat hårt material får på väg inte föras med högre hastighet än 10 kilometer i timmen.

1 § Terrängfordon får inte föras på andra vägar än enskilda utom i de fall som anges i 2 och 6 §§.

2 § Den som vid färd med ett terrängfordon behöver korsa en väg som inte är enskild får föra fordonet på vägen kortaste lämpliga sträcka. Detsamma gäller om det med hänsyn till terrängförhållandena är nödvändigt att färdas på vägen.

3 § En förare av ett terrängmotorfordon som kör ut från terrängen skall stanna fordonet innan han eller hon kör ut på en väg. Trafikanter på vägen skall lämnas företräde.

4 § När terrängfordon förs på annan väg än sådan enskild väg som i mindre omfattning används av allmänheten för trafik får passagerare inte tas med i fordonet eller ett därtill kopplat fordon.

5 § På annan väg än sådan enskild väg som i mindre omfattning används av allmänheten för trafik får terrängfordon inte föras med högre hastighet än 20 kilometer i timmen.

6 § Tung terrängvagn på hjul får föras på väg trots bestämmelserna i 1, 4 och 5 §§.

6 kap. Bestämmelser för trafik med cykel och moped

Gemensamma bestämmelser

1 § Cyklande skall färdas efter varandra. När det kan ske utan fara eller olägenhet för trafiken får de dock färdas i bredd.

2 § Cyklande och mopedförare skall hålla minst en hand på styret.
Mopedförare skall hålla båda fötterna på pedalerna eller fotstöden.

3 § På en cykel eller en moped får inte samtidigt färdas flera personer än cykeln eller mopeden är byggd för.

När en cykel eller moped klass II har lämpliga säten och effektivt skydd mot hjulekrarna får dock på fordonet färdas ytterligare

1. ett barn under tio år, om den som styr fordonet har fyllt femton år, eller
2. två barn under sex år, om den som styr fordonet har fyllt arton år.

4 § Cyklande eller mopedförare får inte transportera gods som är så tungt eller stort att cykeln eller mopeden inte kan manövreras säkert eller så att annan trafik hindras.

Trafik med cykel och moped vid färd på väg

5 § Vid färd på väg får cyklande eller mopedförare inte låta cykeln eller mopeden dras eller skjutas av annat fordon eller spårvagn. Mopedförare får

inte heller dra eller framför sig skjuta någon annan vägtrafikant eller föra något annat fordon vid sidan.

6 § Cyklande eller förare av moped klass II som skall färdas ut på en cykelöverfart skall ta hänsyn till fordon som närmar sig överfarten och får korsa vägen endast om det kan ske utan fara.

7 kap. Bestämmelser för gående på väg

1 § Gående skall vid färd på väg använda gångbanan eller vägrenen.

Om det inte finns någon gångbana eller vägren, skall gående använda cykelbanan eller körbanan. Detsamma gäller sådana trafikanter som avses i 1 kap. 4 § andra stycket om gångbanan är smal eller utrymmet på den är begränsat på annat sätt eller om det finns andra särskilda skäl för det.

Gående som använder vägrenen eller körbanan skall om möjligt gå längst till vänster i färdriktningen. Den som åker rullskidor, rullskridskor eller liknande och som färdas med högre hastighet än gångfart skall dock färdas längst till höger om det är lämpligare.

De som går i grupp under uppsikt av en ledare eller i en procession skall om det är lämpligt använda vägrenen eller körbanans högra sida i färdriktningen. Om gruppen består av barn som går högst två i bredd, skall om möjligt gångbana, vägren eller cykelbana användas.

2 § På en väg där fordonstrafik är förbjuden och på en sådan gårdsgata eller gågata som avses i 8 kap. 1 § gäller inte bestämmelserna i 1 §.

3 § Gående skall korsa en kör- eller cykelbana på ett övergångsställe. Om det inte finns något övergångsställe i närheten, skall gående i stället korsa kör- eller cykelbanan tvärs över denna och helst vid en vägkorsning.

Kör- eller cykelbanan skall korsas utan onödigt dröjsmål.

4 § Gående som skall gå ut på ett övergångsställe skall ta hänsyn till avståndet till och hastigheten hos de fordon som närmar sig övergångsstället. Utanför ett övergångsställe får gående korsa vägen endast om det kan ske utan fara eller olägenhet för trafiken.

5 § När en grupp som går under uppsikt av en ledare eller en procession använder vägrenen, körbanan eller cykelbanan under annan tid än då det är dagsljus med klar sikt, skall den som går i täten ha minst en lykta som mot vägens mitt visar vitt eller gult ljus framåt och den som går i kön minst en lykta som mot vägens mitt visar rött ljus bakåt.

8 kap. Bestämmelser för trafik på gågata och gårdsgata

1 § På en gågata och en gårdsgata gäller följande.

1. Fordon får inte föras med högre hastighet än gångfart.
2. Fordon får inte parkeras på någon annan plats än särskilt anordnade parkeringsplatser.
3. Fordonsförare har väjningsplikt mot gående.

På en gångata får motordrivna fordon inte föras. Sådana fordon får dock föras på gångator om det behövs för

1. varuleveranser till eller från butiker eller motsvarande vid gågatan,
 2. transporter av gods eller boende till eller från adress vid gågatan,
 3. transporter av gäster till eller från hotell eller motsvarande vid gågatan,
- eller
4. transporter av sjuka eller rörelsehindrade personer till eller från adress vid gågatan.

9 kap. Bestämmelser för trafik på motorväg och motortrafikled

1 § På en motorväg gäller följande.

1. Endast trafik med motorfordon eller motorfordon med tillkopplat fordon som är konstruerade för och får framföras med en hastighet av minst 40 kilometer i timmen får förekomma. Mopeder klass I får dock inte framföras på en motorväg.

2. Fordon får föras in på en motorväg endast vid vägens början eller på en påfartsväg och föras av motorvägen endast på en avfartsväg eller vid dess slut.

3. Fordon får inte föras på skiljeremsan eller på en tvärgående förbindelseväg mellan körbanorna.

4. Fordon får inte vändas eller backas.

5. Fordon får inte stannas eller parkeras annat än på platser som utmärkts med ett vägmärke som parkerings- eller rastplats. Bussar i linjetrafik får dock stannas vid särskilt anordnade hållplatser.

6. Fordon får inte föras med högre hastighet än 110 kilometer i timmen.

Vägverket får föreskriva att fordon eller fordonståg även i andra fall än som anges i första stycket 1 får föras på motorväg. Föreskrifterna skall vara förenade med sådana villkor att trafiksäkerheten inte äventyras.

2 § Bestämmelserna i 1 § första stycket 1–5 och andra stycket gäller i tillämpliga delar även trafik på en motortrafikled samt på- och avfartsvägar till en sådan väg.

10 kap. Lokala trafikföreskrifter m.m.

1 § Särskilda trafikregler får, utom i de fall som avses i 10 och 14 §§, meddelas genom lokala trafikföreskrifter för en viss väg eller vägsträcka eller för samtliga vägar inom ett visst område eller för ett område eller en färdled i terräng.

De särskilda trafikreglerna får gälla följande.

1. Att en viss väg eller vägsträcka skall vara huvudled, motorväg eller motortrafikled.

2. Att en viss väg eller vägsträcka eller samtliga vägar inom ett område skall vara gångata eller gårdsgata.

3. Att ett visst område skall vara tätbebyggt område.

4. Att en viss plats skall vara cirkulationsplats.

5. Förbud mot trafik med fordon.

6. Förbud eller påbud att svänga eller köra i viss riktning.

7. Förbud mot omkörning.

8. Väjningsplikt eller stopplikt med avvikelser från bestämmelserna i 3 kap. 18 eller 21 § eller i stället för bestämmelserna i 3 kap. 23 § första stycket.

9. Stopplikt i järnvägs korsningar.

10. Avvikelser från bestämmelserna om hastighet i 3 kap. 17 § första stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 3 kap. 17 § andra stycket, om det är motiverat av hänsyn till trafiksäkerheten, framkomligheten eller miljön.

11. Begränsning till lägre hastighet än som följer av 3 kap. 17 § tredje stycket, 4 kap. 20 § eller 9 kap. 1 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 3 kap. 17 § fjärde stycket, om det är motiverat av hänsyn till trafiksäkerheten, framkomligheten eller miljön.

12. Förbud att stanna eller parkera fordon eller tillåtelse att stanna eller parkera fordon med avvikelse från bestämmelserna i 3 kap. 48 eller 52 §, 53 § 2–5, 54 § eller 55 § 3 eller 4 eller lokal trafikföreskrift.

13. Tidsbegränsning, avgiftsplikt eller andra villkor för parkering.

14. Undantag från 3 kap. 77 § om belysning vid färd i terräng.

15. Axeltryck, boggitryck, trippelaxeltryck eller bruttovikt med begränsning till lägre vikter än som följer av 4 kap. 12 §.

16. Inskränkning till mindre bredd eller längd på fordon, fordonståg eller last än som tillåts i 4 kap. 15 eller 17 §.

17. Trafik med terrängfordon med avvikelser från bestämmelserna i 5 kap. 1, 4 eller 5 §.

18. Andra särskilda trafikregler.

Vidare får genom lokala trafikföreskrifter meddelas särskilda trafikregler för transport av farligt gods och för sådana tävlingar som länsstyrelsen har lämnat tillstånd till enligt 3 kap. 84 §.

2 § Föreskrifter enligt 1 § andra stycket 5–7, 10–14, 16 och 17 får avse

1. en viss trafikantgrupp,
2. ett visst eller vissa fordonsslag, eller
3. fordon med last av viss beskaffenhet.

Föreskrifter enligt 1 § andra stycket 5 får vidare avse trafik i särskilt miljö-känsliga områden inom tätbebyggt område, med sådana dieselmotordrivna bussar med en totalvikt över 3,5 ton eller dieselmotordrivna tunga lastbilar som har registrerats första gången för mer än ett visst antal år sedan.

Lokala trafikföreskrifter om parkering får innefatta särskilda bestämmelser för att underlätta för dem som bor i ett visst område att parkera inom detta område. Om det behövs av särskilda skäl får vissa parkeringsplatser i området reserveras för de boende genom sådana bestämmelser. Frågor om tillstånd att parkera enligt föreskrifterna prövas av kommunen.

3 § Lokala trafikföreskrifter meddelas av följande myndigheter.

1. Kommunen

a) i fråga om vilket område som enligt 1 § andra stycket 3 skall utgöra tätbebyggt område,

b) för andra vägar inom tätbebyggt område än allmänna vägar för vilka staten är väghållare,

c) för samtliga vägar inom tätbebyggt område om föreskrifterna rör färdhastighet, stannande eller parkering,

d) för enskilda vägar utom tätbebyggt område för vilka kommunen är väghållare, samt

d) för terräng.

2. Länsstyrelsen

a) i andra fall än som avses i 1,

b) i fråga om stopplikt och väjningsplikt enligt 1 § andra stycket 8 och 9 för vägar i korsningar med allmän väg för vilken staten är väghållare, samt

c) i fråga om sådana föreskrifter som avses i 1 § tredje stycket.

Polismyndigheten får meddela föreskrifter om ett beslut av kommunen eller länsstyrelsen inte kan avvaktas utan särskild olägenhet.

4 § Om föreskrifter enligt 1 § andra stycket 1 utformas så att huvudleder korsar varandra, skall väjningsplikt eller stopplikt regleras särskilt i korsningen. Särskild reglering behövs dock inte om väjningsplikten följer av 3 kap. 21 §.

5 § Innan beslut fattas om lokala trafikföreskrifter enligt denna förordning och föreskrifter enligt 3 kap. 17 § andra stycket skall kommunen inhämta yttrande från polismyndigheten. Den statliga väghållningsmyndighet som berörs skall ges tillfälle att yttra sig.

6 § Om en enskild väg berörs i ett ärende om lokal trafikföreskrift skall ägaren till den enskilda vägen ges tillfälle att yttra sig under beredningen. Detsamma gäller ägaren till mark som berörs.

Lokala trafikföreskrifter för enskilda vägar som endast i mindre utsträckning används av allmänheten för trafik får meddelas endast efter medgivande av vägens ägare. Medgivande behövs dock inte om föreskrifterna avser

1. hastighet,

2. reglering av trafiken i korsning med järnväg eller spårväg,

3. reglering av trafiken vid vägens anslutning till en väg som inte är enskild eller till en enskild väg som i större utsträckning används av allmänheten för trafik, eller

4. reglering av trafiken vid en tävling som länsstyrelsen har lämnat tillstånd till enligt 3 kap. 84 §.

Den som meddelar sådana lokala trafikföreskrifter som inte får meddelas utan medgivande av vägens ägare, skall också erinra vägens ägare om bestämmelserna om utmärkning.

7 § En väg får förklaras för motorväg eller motortrafikled endast om

1. den är fri från korsningar i samma plan med andra vägar, och

2. fordon inte lämpligen kan föras in på eller ut från vägen annat än vid vägens ändpunkter eller vid särskilt anordnade på- och avfartsvägar.

För att förklaras för motorväg skall vägen dessutom

1. vara uppdelad i två körbanor, en för trafiken i vardera riktningen, och

2. ha körbanorna skilda genom en skiljeremsa eller på något annat sätt.

På- och avfartsvägar hör till motorvägen eller motortrafikleden i den omfattning som länsstyrelsen eller kommunen bestämmer för varje fall.

8 § En väg får förklaras för gårdsgata endast om den är avsedd för gående och inrättad så att fordon inte kan framföras med högre hastighet än gångfart.

9 § Ett område får förklaras vara tätbebyggt område om det har stads- eller bykaraktär eller annars har därmed jämförbart vägnät och bebyggelse.

10 § I fråga om en enskild väg skall ägaren av vägen avgöra om trafik med motordrivna fordon eller ett visst eller vissa slag av sådana fordon får äga rum. Förbud mot färd med sådana fordon skall utmärkas med vägmärke eller på annat tydligt sätt.

Väghållningsmyndighetens befogenhet att meddela föreskrifter om förbud eller inskränkning av trafik med motordrivna fordon på enskild väg framgår av 41 § väglagen (1971:948).

11 § Lokala trafikföreskrifter, föreskrifter enligt 3 kap. 17 § andra och fjärde styckena samt föreskrifter enligt 41 § väglagen (1971:948) skall tas in i en för ändamålet avsedd liggare. Liggaren skall föras av kommunen gemensamt för samtliga myndigheter som har till uppgift att meddela föreskrifterna. Föreskrifterna skall anges med utgångspunkt i vägbeteckning, gatunamn eller annan benämning. Tillfälliga föreskrifter får dock i stället anges i tidsföljd.

Sådana av kommunen beslutade föreskrifter som innehåller trafikregler som inte skall eller behöver utmärkas med vägmärken skall kungöras i författningssamlingen för det län inom vilket föreskriften gäller. Andra lokala trafikföreskrifter som beslutats av kommunen skall kungöras i sådan författningssamling om det av särskilda skäl bedöms lämpligt.

Statens räddningsverk skall fortlöpande sammanställa och publicera de lokala trafikföreskrifter som avser transport av farligt gods.

12 § Vägverket, länsstyrelsen och polismyndigheten skall skyndsamt underrätta kommunen om de föreskrifter enligt 11 § som de har meddelat.

Kommunen skall skyndsamt tillställa länsstyrelsen, polismyndigheten och väghållningsmyndigheten samt, om väghållningsmyndigheten är kommunal, Vägverket, utdrag ur liggaren med föreskrifterna i fråga. Markägare och ägare av enskilda vägar som berörs skall underrättas på motsvarande sätt. Länsstyrelsen behöver inte underrättas om tillfälliga föreskrifter. Länsstyrelsen skall underrätta Statens räddningsverk om lokala trafikföreskrifter som avser transport av farligt gods.

Föreskrift enligt 1 § andra stycket 5 som avser terräng skall delges markägaren.

13 § Hastighetsbegränsningar och föreskrifter om högsta tillåten hastighet enligt 3 kap. 17 §, föreskrifter om bärighetsklass 3 enligt 4 kap. 11 §, särskilda trafikregler som meddelats genom lokala trafikföreskrifter enligt 1 § eller föreskrifter enligt 14 §, skall utmärkas enligt bestämmelserna i vägmärkesförordningen (1978:1001) eller föreskrifter som meddelats med stöd av den förordningen om de gäller på väg. Detsamma gäller föreskrifter i terräng om det finns skäl till det. Lokala trafikföreskrifter om att ett visst område skall vara tätbebyggt område behöver inte utmärkas.

Lokala trafikföreskrifter skall införas i ortstidning om de enligt en föreskrift inte skall eller behöver utmärkas med vägmärke.

14 § Föreskrifter med särskilda trafikregler för en väg eller en viss vägsträcka om

1. förbud mot trafik med fordon eller med visst slag av fordon,
2. begränsning av axeltryck, boggitryck, trippelaxeltryck eller bruttovikt,
3. begränsning av bredd eller längd på fordon, fordonståg eller last,
4. förbud mot omkörning,
5. förbud eller påbud att svänga eller köra i viss riktning,
6. förbud mot infart,
7. lägre hastighet än som annars gäller,
8. stannande eller parkering,
9. väjningsplikt, och
10. minsta avstånd mellan fordon

får meddelas av

a. polismyndigheten om det behövs i samband med trafikövervakning, kontroll av förare och fordon eller trafikolyckor,

b. tullmyndigheten om det behövs i samband med punktskattekontroll, eller

c. den myndighet som har hand om väg- eller gatuhållningen inom området om det behövs under kortare tid på grund av vägarbete eller liknande arbete, på grund av skador eller risk för skador på vägen eller om det behövs på särskild vinterväg över istäckt vatten.

För vägsträckor som berör två eller flera myndigheters väghållningsområden skall föreskrift enligt första stycket c meddelas av den myndighet som håller den väg som till största delen berörs av vägarbetet eller skadan.

Polismyndigheten eller den myndighet som har hand om väg- eller gatuhållningen inom området får meddela föreskrifter för en viss väg om tillfällig begränsning av den hastighet som annars är tillåten om det behövs för att förebygga trafikolyckor med klövvilt eller tamrenar.

11 kap. Bestämmelser om undantag vid trafikövervakning, räddningstjänst m.m.

1 § Fordon som används av polisen i tjänsteutövning får föras på gång- och cykelbanor om särskild försiktighet iakttas. Fordonet får därvid inte föras med högre hastighet än 30 kilometer i timmen.

En väg samt ett visst område eller färdled i terräng får användas även om föreskrifter med förbud eller inskränkning i rätten att trafikera vägen, området eller leden meddelats enligt 10 kap. 1, 10 eller 14 § eller enligt 41 § väglagen (1971:948)

1. i yrkesutövning av polis- eller tullpersonal, personal vid kustbevakningen, läkare, sjuksköterska, barnmorska eller veterinär,
2. för transporter av sjuka personer till läkare eller sjukvårdsanstalt,
3. vid räddningstjänst, eller
4. i andra jämförliga trängande fall.

2 § Om särskild försiktighet iakttas får avvikelser ske från bestämmelserna i 9 kap. 1 och 2 §§

1. vid räddningstjänst och bärgningsarbete, samt
2. i tjänsteutövning av polis- eller tullpersonal.

3 § Terrängfordon får föras på väg trots bestämmelserna i 5 kap. 1, 4 och 5 §§

1. i yrkesutövning av polis- eller tullpersonal, personal vid kustbevakningen, läkare, sjuksköterska, barnmorska eller veterinär,
2. för transport av sjuk person till läkare eller sjukvårdsanstalt,
3. vid räddningstjänst, eller
4. i andra jämförliga trängande fall.

4 § Förtur till överfart med sådan färja som enligt väglagen (1971:948) är väganordning har

1. fordon som används vid brådszkande uttryckning för räddningstjänst eller vid sjuktransport enligt 6 § hälso- och sjukvårdslagen (1982:763),
2. fordon som används i brådszkande yrkesutövning av polis- eller tullpersonal, personal vid kustbevakningen, läkare, sjuksköterska, barnmorska eller veterinär,
3. fordon i linjetrafik,
4. fordon i taxitrafik, samt
5. fordon som används för skolskjuts och färdtjänst.

Vägverket får meddela föreskrifter om förtur till överfart med färja för trafikant som under större delen av året utnyttjar färjeleden till och från sin fasta bostad eller annan trafikant om det finns särskilda skäl.

5 § Trots bestämmelserna i 3 kap. 54 eller 55 § 3 eller förbud som har meddelats genom lokal trafikföreskrift får fordon stannas eller parkeras när det används

1. vid parkeringsövervakning som avses i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning,
2. av polis- eller tullpersonal i tjänsteutövning,
3. av personal vid kustbevakningen i tjänsteutövning,
4. vid räddningstjänst,
5. vid brådszkande yrkesutövning av läkare, sjuksköterska, barnmorska, personal i hemsjukvården eller veterinär, samt
6. vid transport av sjuka eller rörelsehindrade.

Undantagen enligt 1–6 gäller endast om omständigheterna kräver det och särskild försiktighet iakttas.

6 § Bestämmelserna om färdhastighet i 3 kap. 17 §, 4 kap. 20 § och 9 kap. 1 § 6 samt sådana föreskrifter om färdhastighet som har meddelats med stöd av 3 kap. 17 §, 10 kap. 1 eller 14 § gäller inte när ett fordon används

1. vid brådszkande uttryckning för räddningstjänst eller sjuktransport enligt 6 § hälso- och sjukvårdslagen (1982:763),
2. i brådszkande yrkesutövning av polis- eller tullpersonal, personal vid kustbevakningen, läkare, sjuksköterska, barnmorska eller veterinär, eller
3. i andra jämförliga trängande fall.

7 § Förare av uttryckningsfordon får i trängande fall med iakttagande av särskild försiktighet underlåta att följa föreskrifter som inte särskilt gäller

honom eller henne. Föraren skall dock lyda anvisningar av en polisman eller någon annan person som en myndighet förordnat att övervaka trafiken eller ge anvisningar för denna.

8 § Förare av utryckningsfordon får i trängande fall kräva fri väg för fordonet genom att ge signal med föreskrivna larmanordningar. Föraren är trots signalerna skyldig att ta hänsyn till andras säkerhet.

12 kap. Bestämmelser för väghållningsarbete

1 § Om särskild försiktighet iakttas får vid väghållningsarbete och liknande arbete

1. fordon föras på det sätt omständigheterna kräver trots bestämmelserna i 3 kap. 6–13, 25 §§, 26 § andra och tredje stycket samt 29 §,

2. möte med eller omkörning av fordon som används i sådant arbete ske med avvikelse från bestämmelserna i 3 kap. 30 § första stycket och 31 § första stycket om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna,

3. fordon stannas eller parkeras trots bestämmelserna i 3 kap. 47 § 3, 48, 52, 53 och 55 §§ eller förbud som meddelats genom lokal trafikföreskrift,

4. redskap som är bredare än 260 centimeter eller fordon med redskap eller utrustning påmonterad där redskapet eller utrustningen skjuter ut mer än 20 centimeter åt sidan eller medför att bredden överstiger 260 centimeter användas trots bestämmelserna i 4 kap. 15 § första stycket,

5. terrängfordon föras trots bestämmelserna i 5 kap. 1 §, samt

6. vägar användas trots föreskrifter om förbud eller inskränkning i rätten att trafikera vägen enligt 10 kap. 1, 10 eller 14 § denna förordning eller 41 § väglagen (1971:948) vid arbete på eller vid vägen.

Väghållningsarbete och liknande arbete får utföras på motorvägar och motortrafikleder på det sätt förhållandena kräver trots bestämmelserna i 9 kap. 1 och 2 §§.

13 kap. Bemyndiganden m.m.

Information och sammanställning över vägar

1 § Länsstyrelsen skall före mars månads utgång varje år upprätta en sammanställning över allmänna vägar och andra viktigare vägar i länet. Sammanställningen skall även uppta bärighetsklasser och sådana lokala trafikföreskrifter som är av större allmänt intresse.

Sammanställningen skall införas i länets författningssamling och sändas till Vägverket, Försvarsmakten och polismyndigheten samt de myndigheter som har hand om väg- eller gatuhållningen.

2 § Hos länsstyrelsen skall det finnas en för allmänheten tillgänglig karta över de allmänna vägarna inom länet. Kartan skall vara upprättad i lämplig skala.

Kopior av kartan skall före juni månads utgång varje år sändas till Vägverket och de myndigheter som har hand om väg- eller gatuhållningen. Om någon ändring i den senast översända kartan inte har gjorts eller om ändringarna har liten omfattning behöver endast anmälan om detta göras.

3 § I nedan angivna fall får undantag medges av följande myndigheter.

Bestämmelser	Undantaget rör	Myndighet
1. 3 kap. 6 § första stycket	En kommun	Kommunen
2. 3 kap. 17 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 3 kap. 17 §	Tävling eller träning för tävling	Den myndighet som meddelar tillstånd till tävling
3. 3 kap. 17 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 3 kap. 17 §	I andra fall än enligt 2 och undantaget rör En kommun Mer än en kommun i ett län Mer än ett län	Kommunen Länsstyrelsen Vägverket
4. 3 kap. 48, 52 eller 53 § 2–5, 54 §, 55 § 3 eller 4	En kommun Mer än en kommun inom ett län Mer än ett län	Kommunen Länsstyrelsen Vägverket
5. 3 kap. 76 §		Vägverket
6. 4 kap. 2, 3, 12–15, 17 eller 18 §	En kommun Mer än en kommun	Kommunen Den statliga väghållningsmyndigheten i den region där färden påbörjas
7. 4 kap. 6 §	En kommun Mer än en kommun inom ett län Mer än ett län	Kommunen Länsstyrelsen Vägverket
8. 4 kap. 9 § första stycket eller 10 § första eller andra stycket		Vägverket
9. 4 kap. 20 eller 21 § eller 5 kap. 1 eller 5 §	Ett län Mer än ett län	Länsstyrelsen Vägverket
10. 6 kap. 3 eller 4 §	En kommun Mer än en kommun inom ett län Mer än ett län	Kommunen Länsstyrelsen Vägverket
11. 8 kap. 1 § första stycket 2	En kommun	Kommunen

Bestämmelser	Undantaget rör	Myndighet
12. 9 kap. 1 § 1–5 eller 2 §	En kommun Mer än en kommun	Kommunen Den statliga väg- hållningsmyndigheten i den region där färden påbörjas
13. 9 kap. 1 §		Vägverket
14. Lokal trafik- föreskrift enligt 10 kap. 1 § andra stycket 5	En kommun Mer än en kommun inom ett län a) undantag i samband med prövning som avser lång, bred eller tung transport b) övriga fall Mer än ett län a) undantag i samband med prövning som avser lång, bred eller tung transport b) övriga fall	Kommunen Den statliga väg- hållningsmyndigheten i den region där färden påbörjas Länsstyrelsen Den statliga väg- hållningsmyndigheten i den region där färden påbörjas Vägverket
15. Lokal trafikföre- skrift enligt 10 kap. 1 § andra stycket 6–9, 12 eller 13	En kommun Mer än en kommun inom ett län Mer än ett län	Kommunen Länsstyrelsen Vägverket
16. Lokal trafik- föreskrift enligt 10 kap. 1 § andra stycket 10		Kommunen
17. Lokal trafik- föreskrift enligt 10 kap. 1 § andra stycket 11 eller 17	En kommun a) vägar inom tättbebyggt område där annan än staten är väghållare b) övriga vägar Mer än en kommun inom ett län Mer än ett län	Kommunen Länsstyrelsen Länsstyrelsen Vägverket
18. Lokal trafik- föreskrift enligt 10 kap. 1 § andra stycket 15 eller 16	En kommun Mer än en kommun inom ett län	Kommunen Den statliga väg- hållningsmyndigheten i den region där färden påbörjas

Bestämmelser	Undantaget rör	Myndighet
19. Föreskrifter enligt 10 kap. 1 § tredje stycket om transport av farligt gods		Länsstyrelsen
20. Föreskrifter enligt 10 kap. 14 § första stycket	Ett län Mer än ett län	Den myndighet som meddelat föreskriften Vägverket

Ett undantag skall avse ett visst ändamål utom när det gäller undantag från 4 kap. 12–15, 17 § eller 9 kap. 1 eller 2 § eller från lokala trafikföreskrifter om parkering inom en kommun.

Om en fråga om undantag enligt denna paragraf skall prövas av kommunen, men kommunens beslut inte kan avvaktas utan olägenhet, skall i stället polismyndigheten pröva frågan. Polismyndigheten skall också pröva frågor om undantag från lokala trafikföreskrifter om transport av farligt gods när länsstyrelsens beslut inte kan avvaktas utan olägenhet.

Bestämmelser om undantag för rörelsehindrade från lokala trafikföreskrifter som avser stannande och parkering finns i 8 §.

4 § Undantag får föreskrivas eller medges om det behövs av särskilda skäl och det kan ske utan fara för trafiksäkerheten, skada på vägen eller någon annan avsevärd olägenhet.

Undantag enligt 3 § första stycket från lokala trafikföreskrifter om parkering i en kommun får medges eller föreskrivas endast för näringsidkare och andra med särskilda behov av att parkera i arbetet eller för dem som bor i ett område om det behövs för att underlätta för dem att parkera inom området.

Undantag från bestämmelserna i 3 kap. 17 § eller från föreskrifter som har meddelats med stöd av 3 kap. 17 § för tävling och träning på en väg får endast medges om den väg som skall användas är avstängd för annan trafik.

Undantag från 4 kap. 15 eller 17 § som föranleds av lastens längd eller bredd får medges endast om lasten är odelbar.

5 § Meddelas undantag från bestämmelserna i 4 kap. 12–15, 17 eller 18 § får undantag medges eller föreskrivas även från bestämmelserna i 3 kap. 7 § andra stycket och 12 § första stycket 3 om det behövs av säkerhets- eller framkomlighetsskäl.

Meddelas undantag från bestämmelserna i 3 kap. 5 § första stycket eller 4 kap. 2 §, skall den högsta tillåtna hastigheten fastställas. Även i övrigt får undantag förenas med särskilda villkor.

6 § Om länsstyrelsens befogenhet att medge undantag från en föreskrift som meddelats med stöd av 41 § väglagen (1971:948) finns bestämmelser i den paragrafen.

7 § Rikspolisstyrelsen får meddela föreskrifter om trafikövervakning på motorvägar och motortrafikleder.

Vägverket får meddela föreskrifter för övriga frågor i denna förordning. Verket får därvid föreskriva att viss utrustning skall vara av en typ som har godkänts av verket eller någon annan myndighet.

Särskilda undantag för rörelsehindrade

8 § För rörelsehindrade personer kan utfärdas ett särskilt parkeringstillstånd. Tillståndet kan utfärdas både till rörelsehindrade som själva kör motordrivna fordon och till andra rörelsehindrade som regelbundet behöver hjälp av föraren utanför fordonet. Frågor om parkeringstillstånd prövas av den kommun där sökanden är folkbokförd eller om sökanden inte är folkbokförd i riket, där han eller hon vistas.

Ett parkeringstillstånd gäller i hela landet och ger

1. rätt att parkera under högst 3 timmar där parkering enligt en lokal trafikföreskrift är förbjuden eller tillåten under kortare tid än 3 timmar,

2. rätt att parkera under högst 24 timmar där parkering enligt en lokal trafikföreskrift är tillåten under mer än 3 men mindre än 24 timmar,

3. rätt att parkera på parkeringsplatser som genom lokala trafikföreskrifter reserverats för rörelsehindrade med parkeringstillstånd. Viss längsta uppställningstid som föreskrivits för sådan plats skall iakttas, samt

4. rätt att parkera under högst 3 timmar på gågata.

Parkeringstillstånd ger inte rätt att parkera på en plats som föreskrivits vara avsedd för ett visst ändamål eller fordonsslag.

Ett parkeringstillstånd skall gälla under viss tid, dock längst 3 år.

9 § Vägverket får meddela föreskrifter om utformningen av parkeringstillstånd för rörelsehindrade samt om hur sådana tillstånd utfärdade i något annat land skall gälla här i riket. Vägverket får vidare meddela föreskrifter om hur parkeringstillstånd för rörelsehindrade skall användas.

Avgifter för vissa ärenden

10 § Statliga myndigheter skall ta ut avgift för prövning av ansökningar enligt denna förordning i de fall som framgår av andra stycket. Om det finns särskilda föreskrifter om avgift gäller i stället dessa.

För ansökningsavgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 9–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191). Följande avgiftsklasser tillämpas.

Bestämmelser om en kommuns rätt att ta ut avgifter för prövning av ansökningar finns i lagen (1978:234) om nämnder för vissa trafikfrågor.

Ärendeslag	Avgiftsklass
– Tävlingar som går genom flera län (3 kap. 84 §)	6
– Tävlingar som går genom ett och samma län (3 kap. 84 §)	4
– Undantag för tunga transporter (13 kap. 3 §)	3
– Undantag för breda transporter (13 kap. 3 §)	
om bredden är högst 450 centimeter	2
om bredden är större än 450 centimeter	3
– Undantag för långa transporter (13 kap. 3 §)	
om längden är högst 35 meter	2
om längden är större än 35 meter	3
Vid ärenden om undantag för tunga, breda eller långa transporter som kräver skyndsam behandling tas dubbel avgift ut.	
– Ärenden om undantag för visst ändamål avseende fordon som används för transport av rörelsehindrade (13 kap. 3 §)	1
– Övriga undantag (13 kap. 3 §)	4
– Godkännande av en viss person som bärare av ägares eller brukares ansvar (14 kap. 13 § tredje stycket andra meningen)	1

14 kap. Ansvarsbestämmelser m.m.

Tävling på väg

1 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet anordnar tävling på väg utan tillstånd enligt 3 kap. 84 § eller i strid mot ett sådant tillstånd döms till böter.

Rubbande av trafikanordning och hinder på väg

2 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna i 2 kap. 9 § om rubbande av trafikanordning eller i 2 kap. 10 § om hinder på väg döms till penningböter.

Förare av motordrivet fordon

3 § Till penningböter döms en förare av ett motordrivet fordon som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1. bestämmelserna i
 - a) 2 kap.
 - 1 § fjärde stycket,
 - 2 § om inte straff kan dömas ut enligt 2–4,
 - 3, 5–7 § eller 8 § andra eller tredje stycket,

b) 3 kap.

– 2, 3, 5–11 §, 12 § första stycket, 13, 16 eller 17 § eller föreskrift som har meddelats med stöd av 17 §,

– 18, 19, 21–25 §, 26 § andra eller tredje stycket, 27 §, 29 § om det där hänvisas till bestämmelserna i 25 §, 26 § andra eller tredje stycket eller 27 §,

– 30–33, 35–40, 43, 45, 50, 51, 57–62, 64, 65, 67–74, 76–78 eller 80–83 §,

c) 4 kap.

– 1, 2, 5–10, 15 eller 17–21 §,

d) 5 kap.

– 1 eller 3–5 §,

e) 6 kap.

– 3 eller 5 §,

f) 8 kap.

– 1 § första stycket 1 eller 3 eller andra stycket eller

g) 9 kap.

– 1 eller 2 §,

2. andra lokala trafikföreskrifter enligt 10 kap. 1 § än sådana som rör stannande eller parkering,

3. förbud mot trafik med motordrivna fordon enligt 10 kap. 10 § första stycket och som utmärkts med vägmärke eller på annat tydligt sätt,

4. annan föreskrift enligt 10 kap. 14 § än sådan som rör stannande eller parkering, eller

5. föreskrifter som meddelats med stöd av denna förordning för tillämpningen av 3 kap. 80–83 § eller 4 kap. 2, 9, 10 eller 20 §.

4 § Till penningböter döms en förare av ett motordrivet fordon som bryter mot 4 kap. 3, 4, 12–14 § eller lokal trafikföreskrift enligt 10 kap. 1 § andra stycket som rör fordons axel-, boggi-, eller trippelaxeltryck eller bruttovikt, om han eller hon kände till eller bort känna till hindret för fordonets brukande. Den som i ett sådant fall brukar någon annans fordon utan lov har samma skyldigheter som ägaren enligt 1 kap. 5 § och döms i ägarens ställe enligt 11 § i detta kapitel.

För medverkan till gärning som avses i första stycket döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

5 § En förare som uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att göra vad som får anses ankomma på honom eller henne för att se till att den som är under femton år använder hjälm, bilbälte eller särskild skyddsanordning när detta är föreskrivet i 4 kap. 9 eller 10 § döms till penningböter. Denna bestämmelse gäller dock inte förare i yrkesmässig trafik.

Andra trafikanter

6 § Till penningböter döms en förare av ett fordon som inte är motordrivet och sådan trafikant som avses i 1 kap. 4 § första stycket, som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1. bestämmelserna i

a) 2 kap.

– 1 § fjärde stycket,

- 2 § om inte straff kan dömas ut enligt 2–4,
- 3, 5–7 § eller 8 § andra eller tredje stycket,
- b) 3 kap.
 - 2, 3, 5–11 §, 12 § första stycket, 13, 16 eller 17 § eller föreskrift som har meddelats med stöd av 17 §,
 - 18, 19, 21–25 §, 26 § andra eller tredje stycket, 27 §, 29 § om det där hänvisas till bestämmelserna i 25 §, 26 § andra eller tredje stycket eller 27 §,
 - 30–33, 35–40, 43, 45, 50, 51, 58–62, 64, 65, 67, 68, 73, 74, 76–78 eller 80–83 §,
- c) 6 kap.
 - 3 eller 5 §,
- d) 8 kap.
 - 1 § första stycket 1 eller 3 eller andra stycket eller
- e) 9 kap.
 - 1 eller 2 §,
- 2. andra lokala trafikföreskrifter enligt 10 kap. 1 § än sådana som rör stannande eller parkering,
- 3. annan föreskrift än sådan som rör stannande eller parkering enligt 10 kap. 14 §, eller
- 4. föreskrifter som meddelats med stöd av denna förordning för tillämpningen av 3 kap. 80–83 §.

7 § Andra trafikanter än de som avses i 3 och 6 §§, som uppsåtligen eller av oaksamhet bryter mot bestämmelserna i 2 kap. 3, 5–7 § eller 8 § andra eller tredje stycket, 3 kap. 3, 4 eller 50 § tredje stycket, 9 kap. 1 eller 2 § eller lokala trafikföreskrifter enligt 10 kap. 1 § döms till penningböter.

8 § Passagerare som uppsåtligen eller av oaksamhet bryter mot bestämmelserna i 4 kap. 6, 9 eller 10 § eller 6 kap. 3 § döms till penningböter.

9 § Gående som uppsåtligen eller av oaksamhet bryter mot 7 kap. 1 § första stycket eller 3 § döms till penningböter.

10 § Ledare för en grupp eller en procession som uppsåtligen eller av oaksamhet bryter mot 7 kap. 1 § fjärde stycket eller 5 § döms till penningböter.

Fordonsägare m.fl.

11 § Till penningböter döms ägaren av ett fordon om han eller hon uppsåtligen eller av oaksamhet har underlåtit att göra vad som har ankommit på honom eller henne för att hindra att fordonet brukas i strid mot 4 kap. 3, 4 eller 12–14 § eller mot lokal trafikföreskrift enligt 10 kap. 1 § som rör fordons axel-, boggi-, eller trippelaxeltryck eller bruttovikt. Detsamma gäller den som innehar fordonet med nyttjanderätt och har befogenhet att bestämma om förare av fordonet eller anlitar en annan förare än ägaren har utsett.

För medverkan till sådan gärning som avses i första stycket döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

12 § Bestämmelserna om ansvar för ägare av fordon gäller i stället innehavaren i fråga om fordon som innehas på grund av kreditköp med förbehåll

om återtaganderätt eller som innehas med nyttjanderätt för bestämd tid om minst ett år.

SFS 1998:1276

13 § I fråga om fordon som ägs eller brukas av staten eller en kommun tillämpas bestämmelserna om skyldighet och ansvar för ägare eller brukare av fordon på förarens närmaste förman. Har förmannen gjort vad som ankommer på honom eller henne för att förebygga förseelse och sker förseelse likväl på grund av överordnads åtgärd eller vållande, tillämpas bestämmelsen om ansvar för ägare eller brukare på den överordnade.

I fråga om fordon som ägs eller brukas av ett oskiftat dödsbo eller konkursbo tillämpas bestämmelserna om skyldighet och ansvar som anges i första stycket på den eller dem som har rätt att företräda boet.

I fråga om fordon som ägs eller brukas av bolag, förening eller annat samfund eller stiftelse eller annan sådan inrättning tillämpas bestämmelserna om skyldighet och ansvar som anges i första stycket på den eller dem som har rätt att företräda samfundet eller inrättningen. Har Vägverket på begäran av samfundet eller inrättningen godtagit viss person som bärare av ägares eller brukares ansvar tillämpas ansvarsbestämmelserna på denne.

Övrigt

14 § Ansvar enligt denna förordning inträder inte, om straff kan dömas ut enligt brottsbalken eller lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott.

Ansvar för överträdelser av lokala trafikföreskrifter, föreskrifter om hastighetsbegränsning enligt 3 kap. 17 § andra eller fjärde stycket eller föreskrifter enligt 10 kap. 14 § får dömas ut endast om föreskrifterna utmärkts i enlighet med bestämmelserna i 10 kap. 13 § och i övrigt tillkännagivits i enlighet med bestämmelserna i 10 kap. 11 §.

Ansvar för överträdelser av lokala trafikföreskrifter som har meddelats av en statlig myndighet och föreskrifter enligt 3 kap. 17 § fjärde stycket får dock dömas ut även om de inte har tagits in i liggare enligt 10 kap. 11 § första stycket.

Om ansvar för överträdelser av föreskrifter som har meddelats med stöd av 41 § väglagen (1971:948) finns bestämmelser i 71 § samma lag.

15 § En polisman skall hindra fortsatt färd som sker i strid mot denna förordning eller mot någon föreskrift som har meddelats med stöd av förordningen, om den fortsatta färden medför påtaglig fara för trafiksäkerheten eller någon annan väsentlig olägenhet.

Polisman skall också hindra fortsatt färd om

1. maximilasten för ett fordon överskridits med mer än 20 procent,
 2. det tillåtna axel-, boggi-, eller trippelaxeltrycket överskridits med mer än 10 procent, eller
 3. bruttovikten för ett fordon eller den sammanlagda bruttovikten för ett fordonståg överskridits med mer än 10 procent,
- såvida inte särskilda skäl föranleder annat. Detta gäller oavsett om överlasten beror på lasten eller antalet passagerare.

15 kap. Överklagande

1 § Beslut av en statlig myndighet enligt denna förordning får överklagas enligt följande.

Beslut av	Får överklagas hos
En polismyndighet	Länsstyrelsen
En myndighet som har hand om väg- och gatuhållningen	Länsstyrelsen
Länsstyrelsen	Vägverket
Rikspolisstyrelsen	Regeringen
Vägverket som första instans	Regeringen

Vägverkets beslut i ett överklagat ärende får inte överklagas.
De statliga väghållningsmyndigheterna får överklaga en polismyndighets eller länsstyrelses beslut i fråga om lokala trafikföreskrifter och undantag från sådana föreskrifter.

2 § Följande beslut får inte överklagas.

- 1. Beslut enligt 10 kap. 2 § andra stycket tredje meningen.
- 2. Beslut enligt 13 kap. 3 § första stycket om generella undantag från lokala trafikföreskrifter om parkering inom en kommun.

Bestämmelser om överklagande av andra beslut av en kommun enligt denna förordning finns i lagen (1978:234) om nämnder för vissa trafikfrågor.

-
- 1. Denna förordning träder i kraft, i fråga om 3 kap. 61 § den 1 maj 2000, och i övrigt den 1 oktober 1999.
 - 2. Genom förordningen upphävs vägtrafikkungörelsen (1972:603). Dock skall bestämmelserna i 83 § vägtrafikkungörelsen och, om någon uppsåtliga eller av oaksamhet bryter mot den bestämmelsen, 164 § första stycket 5 vägtrafikkungörelsen tillämpas till och med den 30 april 2000.
 - 3. Till utgången av år 1999 får bilar, traktorer, motorredskap och terrängmotorfordon dra ett fordon som är inrättat för koppling till fordonet, saknar effektiva bromsar och har en bruttovikt som inte överstiger en och en halv gång dragfordonets bruttovikt, om fordonståget inte förs med högre hastighet än 20 kilometer i timmen.
 - 4. Om det i en lag eller i en annan författning hänvisas till en bestämmelse som har ersatts genom en bestämmelse i denna förordning, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.
 - 5. I fråga om ett sådant läkarintyg som avses i 117 b § tredje stycket vägtrafikkungörelsen (1972:603) som har utfärdats före ikraftträdandet skall bestämmelserna i den kungörelsen tillämpas till och med utgången av oktober månad 2000.
 - 6. Föreskrifter som har meddelats med stöd av vägtrafikkungörelsen (1972:603) skall vid tillämpningen av den nya förordningen anses meddelade med stöd av motsvarande bemyndigande i den nya förordningen.
 - 7. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om överklagande av beslut som har meddelats före den 1 oktober 1999.

8. För en moped som har tagits upp i typintyg enligt 63 § fordonskungörelsen (1972:595) i dess lydelse före den 1 november 1998 eller har godkänts vid mopedbesiktning enligt 48–54 §§ fordonskungörelsen i dess lydelse före den 1 november 1998 och därefter inte ändrats på sådant sätt som anges i 50 § fordonskungörelsen, gäller vad som sägs om moped klass II.

9. Lokala trafikföreskrifter som har meddelats enligt 147 § vägtrafikkungörelsen (1972:603) samt föreskrifter som har meddelats med stöd av 64 § andra eller fjärde stycket, 106 § andra stycket eller 154 § vägtrafikkungörelsen skall upphöra att gälla vid utgången av år 2005. Detsamma gäller i fråga om beslut om undantag från sådana föreskrifter.

På regeringens vägnar

INES UUSMANN

Åsa Kastman Heuman
(Kommunikationsdepartementet)

Tabell

över högsta tillåtna bruttovikter vid olika axelavstånd på väg med BK1

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
mindre än 1,0		11
1,0 men inte 1,3	1,3	16
1,3 men inte 1,8	1,8	18
1,8 men inte 2,0	2,0	20
2,0 men inte 2,6	2,6	21
2,6 men inte 5,0	5,0	24
5,0 men inte 5,2	5,2	25
5,2 men inte 5,4	5,4	26
5,4 men inte 5,6	5,6	27
5,6 men inte 5,8	5,8	28
5,8 men inte 6,0	6,0	29
6,0 men inte 6,2	6,2	30
6,2 men inte 6,4	6,4	31
6,4 men inte 8,25	8,25	32
8,25 men inte 8,5	8,5	33
8,5 men inte 8,75	8,75	34
8,75 men inte 9,0	9,0	35
9,0 men inte 9,25	9,25	36
9,25 men inte 9,5	9,5	37
9,5 men inte 9,75	9,75	38
9,75 men inte 10,0	10,0	39
10,0 men inte 10,25	10,25	40
10,25 men inte 10,5	10,5	41
10,5 men inte 10,75	10,75	42
10,75 men inte 11,0	11,0	43
11,0 men inte 11,25	11,25	44
11,25 men inte 11,5	11,5	45
11,5 men inte 11,75	11,75	46
11,75 men inte 12,0	12,0	47
12,0 men inte 12,5	12,5	48
12,5 men inte 13,0	13,0	49
13,0 men inte 13,5	13,5	50
13,5 men inte 14,0	14,0	51
14,0 men inte 14,5	14,5	52
14,5 men inte 15,0	15,0	53
15,0 men inte 15,5	15,5	54
15,5 men inte 16,0	16,0	55
16,0 men inte 16,5	16,5	56
16,5 men inte 17,0	17,0	57
17,0 men inte 17,5	17,5	58
17,5 men inte 18,0	18,0	59
18,0 och större		60

För en släpvagn eller för en dolly med tillkopplad påhängsvagn med ett minsta avstånd mellan första och sista axeln av 6,6 meter gäller dock följande

Avstånd i meter mellan släpvagnens första och sista axel eller mellan dollyns första och påhängsvagnens sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för släpvagnen
6,6 men inte	6,8	33
6,8 men inte	7,0	34
7,0 men inte	7,2	35
7,2 och större		36

Bruttovikten för ett motordrivet fordon får dock inte överstiga

- a) när fordonet har två axlar 18 ton
- b) när fordonet har tre axlar 25 ton
- c) när fordonet har tre axlar och drivaxeln är försedd med dubbelmonterade hjul och luftfjädring eller likvärdig fjädring, eller om varje drivaxel är försedd med dubbelmonterade hjul och vikten inte på någon axel överstiger 9,5 ton 26 ton
- d) ledbuss 28 ton
- e) när fordonet har fyra eller flera axlar 31 ton
- f) när fordonet har fyra eller flera axlar och drivaxeln är försedd med dubbelmonterade hjul och luftfjädring eller likvärdig fjädring, eller om varje drivaxel är försedd med dubbelmonterade hjul och vikten inte på någon av axlarna överstiger 9,5 ton 32 ton

Tabell

över högsta tillåtna bruttovikter vid olika axelavstånd på väg med BK2

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
mindre än	2,0	16,0
2,0 men inte	2,6	20,0
2,6 men inte	4,8	22,0
4,8 men inte	5,0	22,16
5,0 men inte	5,2	22,5
5,2 men inte	5,4	22,84
5,4 men inte	5,6	23,18
5,6 men inte	5,8	23,52
5,8 men inte	6,0	23,86
6,0 men inte	6,2	24,2
6,2 men inte	6,4	24,54
6,4 men inte	6,6	24,88
6,6 men inte	6,8	25,22
6,8 men inte	7,0	25,56
7,0 men inte	7,2	25,9
7,2 men inte	7,4	26,24
7,4 men inte	7,6	26,58
7,6 men inte	7,8	26,92
7,8 men inte	8,0	27,26
8,0 men inte	8,2	27,6
8,2 men inte	8,4	27,94
8,4 men inte	8,6	28,28
8,6 men inte	8,8	28,62
8,8 men inte	9,0	28,96
9,0 men inte	9,2	29,3
9,2 men inte	9,4	29,64
9,4 men inte	9,6	29,98
9,6 men inte	9,8	30,32
9,8 men inte	10,0	30,66
10,0 men inte	10,2	31,0
10,2 men inte	10,4	31,34
10,4 men inte	10,6	31,68
10,6 men inte	10,8	32,02
10,8 men inte	11,0	32,36
11,0 men inte	11,2	32,7
11,2 men inte	11,4	33,04
11,4 men inte	13,4	38,0
13,4 men inte	13,6	38,04
13,6 men inte	13,8	38,56
13,8 men inte	14,0	39,08
14,0 men inte	14,2	39,6

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
14,2 men inte	14,4	40,12
14,4 men inte	14,6	40,64
14,6 men inte	14,8	41,16
14,8 men inte	15,0	41,68
15,0 men inte	15,2	42,2
15,2 men inte	15,4	42,72
15,4 men inte	15,6	43,24
15,6 men inte	15,8	43,76
15,8 men inte	16,0	44,28
16,0 men inte	16,2	44,8
16,2 men inte	16,4	45,32
16,4 men inte	16,6	45,84
16,6 men inte	16,8	46,36
16,8 men inte	17,0	46,88
17,0 men inte	17,2	47,4
17,2 men inte	17,4	47,92
17,4 men inte	17,6	48,44
17,6 men inte	17,8	48,96
17,8 men inte	18,0	49,48
18,0 men inte	18,2	50,0
18,2 men inte	18,4	50,52
18,4 men inte	18,5	51,04
18,5 och större		51,40

Bruttovikten för ett motordrivet fordon får inte överstiga 18 ton om det har två axlar.

Tabell

över högsta tillåtna bruttovikter vid olika axelavstånd på väg med BK3

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
mindre än	2,0	12,0
2,0 men inte	2,4	12,5
2,4 men inte	2,8	13,0
2,8 men inte	3,2	13,5
3,2 men inte	3,6	14,0
3,6 men inte	4,0	14,5
4,0 men inte	4,4	15,0
4,4 men inte	4,8	15,5
4,8 men inte	5,2	16,0
5,2 men inte	5,6	16,5
5,6 men inte	6,0	17,0
6,0 men inte	6,4	17,5
6,4 men inte	6,8	18,0
6,8 men inte	7,2	18,5
7,2 men inte	7,6	19,0
7,6 men inte	8,0	19,5
8,0 men inte	8,4	20,0
8,4 men inte	8,8	20,5
8,8 men inte	9,2	21,0
9,2 men inte	9,6	21,5
9,6 men inte	10,0	22,0
10,0 men inte	10,4	22,5
10,4 men inte	10,8	23,0
10,8 men inte	11,2	23,5
11,2 men inte	11,6	24,0
11,6 men inte	12,0	24,5
12,0 men inte	12,4	25,0
12,4 men inte	12,8	25,5
12,8 men inte	13,2	26,0
13,2 men inte	13,6	26,5
13,6 men inte	14,0	27,0
14,0 men inte	14,4	27,5
14,4 men inte	14,8	28,0
14,8 men inte	15,2	28,5
15,2 men inte	15,6	29,0
15,6 men inte	16,0	29,5
16,0 men inte	16,4	30,0
16,4 men inte	16,8	30,5
16,8 men inte	17,2	31,0
17,2 men inte	17,6	31,5
17,6 men inte	18,0	32,0
18,0 men inte	18,4	32,5

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
18,4 men inte	18,8	33,0
18,8 men inte	19,2	33,5
19,2 men inte	19,6	34,0
19,6 men inte	20,0	34,5
20,0 men inte	20,4	35,0
20,4 men inte	20,8	35,5
20,8 men inte	21,2	36,0
21,2 men inte	21,6	36,5
21,6 men inte	22,0	37,0

Är axelavståndet 22,0 meter eller större utgör högsta tillåtna bruttovikten 37,5 ton med tillägg av 0,25 ton för varje 0,2 meter varmed axelavståndet överstiger 22,0 meter.

Innehållsförteckning

1 kap. Allmänna bestämmelser	1–5 §§
2 kap. Bestämmelser för alla trafikanter	
Grundbestämmelser	1–4 §§
Fri väg m.m. för viss trafik	5–6 §§
Trafik i korsning med järnväg eller spårväg	7 §
Åligganden vid trafikolyckor	8 §
Rubbande av trafikanordning och hinder på väg	9–10 §§
 3 kap. Bestämmelser för trafik med fordon	
Gemensamma bestämmelser	1–5 §§
Fordons plats på väg	6–13 §§
Hastighet	14–17 §§
Korsande trafik	18–19 §§
Trafik i en vägkorsning m.m.	20–29 §§
Möte och omkörning	30–33 §§
Möte och omkörning på väg	34–42 §§
Vändning, backning, körfältsbyte m.m.	43–46 §§
Stannande och parkering	47–51 §§
Stannande och parkering på väg	52–57 §§
Skyldigheter mot gående, cyklande och mopedförare	58–63 §§
Signaler och tecken	64–66 §§
Belysning	67 §
Belysning vid färd på väg	68–76 §§
Belysning vid färd i terräng	77 §
Fordons last	78–80 §§
Fordons last vid färd på väg	81–83 §§
Tävling på väg	84 §
 4 kap. Bestämmelser för trafik med motordrivna fordon	
Gemensamma bestämmelser	1–9 §§
Trafik med motordrivna fordon på väg	10–19 §§
Bestämmelser för hastighet på väg med vissa motordrivna fordon och fordonskombinationer	20–21 §§
 5 kap. Bestämmelser för trafik med terrängfordon på väg	1–6 §§
 6 kap. Bestämmelser för trafik med cykel och moped	
Gemensamma bestämmelser	1–4 §§
Trafik med cykel och moped vid färd på väg	5–6 §§

7 kap. Bestämmelser för gående på väg	1–5 §§
8 kap. Bestämmelser för trafik på gångata och gårdsgata	1 §
9 kap. Bestämmelser för trafik på motorväg och motortrafikled	1–2 §§
10 kap. Lokala trafikföreskrifter m.m.	1–14 §§
11 kap. Bestämmelser om undantag vid trafikövervakning, räddningstjänst m.m.	1–8 §§
12 kap. Bestämmelser för väghållningsarbete	1 §
13 kap. Bemyndiganden m.m.	
Information och sammanställning över vägar	1–2 §§
Undantag	3–6 §§
Bemyndiganden	7 §
Särskilda undantag för rörelsehindrade	8–9 §§
Avgifter för vissa ärenden	10 §
14 kap. Ansvarsbestämmelser m.m.	
Tävling på väg	1 §
Rubbande av trafikanordning och hinder på väg	2 §
Förare av motordrivet fordon	3–5 §§
Andra trafikanter	6–10 §§
Fordonsägare m.fl.	11–13 §§
Övrigt	14–15 §§
15 kap. Överklagande	1–2 §§
Bilaga 1	
Bilaga 2	
Bilaga 3	

